

Przewodnik

**Sezon 2023/2024,
runda wiosenna**

opracowanie:

Grzegorz Bednarczyk – www.wszponachrugby.pl

Co było i co nas czeka?

Rugbową wiosnę 2024, jeszcze zimą, zaczęły nasze reprezentacje – panie grały w kwalifikacjach do SVNS, a panowie w Rugby Europe Championship. Obie drużyny nie do końca spełniły oczekiwania kibiców. Teraz wracamy na ligowe podwórka, aby rozstrzygnąć, kto będzie nowym mistrzem Polski. Bo to, że na najwyższym stopniu podium dojdzie do zmiany, jest już dziś pewne.

Przedłużona jesień (przed przerwą zimową rozegrano aż jedenaście kolejek spotkań, w tym dwie z rundy rewanżowej) przyniosła dwie spore niespodzianki. Negatywną była postawa obrońców tytułu mistrzowskiego, Budo 2011 Aleksandrów Łódzki. Imponujące serce do walki i wyniki sprzed roku gdzieś przepadły. Przez długi czas Budo nie było w stanie wygrać meczu i dwa zwycięstwa z końcówki jesieni w niewielkim stopniu zatały złe wrażenie. Łodzianie stracili też wieloletniego trenera Przemysława Szyburskiego, w kuluarach mówiło się o wewnętrznych problemach, a efektem było zaledwie przedostatnie miejsce. A najpewniej będzie jeszcze gorzej – odchodzą z klubu zawodnicy i choć oficjalnej informacji wciąż brak (wiadomo tylko o przesunięciu pierwszego spotkania), trudno uwierzyć, aby klub był w stanie wrócić do rozgrywek. A jeśli upadnie aktualny przecież mistrz kraju, będziemy mieli kolejną katastrofę wizerunkową Ekstraligi – chyba największą z dotychczasowych – i dalszy ciąg czarnej serii (po upadku Skry i wycofaniu Poznania).

Pozytywną niespodziankę mieliśmy za to na szczycie ligowej tabeli. Znalazła się tam z kompletem zwycięstw krakowska Juvenia. Drużyna ta, choć od kilku lat typowana na czarnego konia rozgrywek, potrafiła zagrozić najlepszym, ale nie potrafiła konsekwentnie wygrywać. Aż do teraz. Już końcówkę poprzedniego sezonu miała bardzo dobrą (jej ukoronowaniem była wygrana nad Ogniwo Sopot), a jesienią krakowianie szli od zwycięstwa do zwycięstwa. I wreszcie grali na miarę oczekiwań – ba, pewnie nawet ponad miarę, bo na pierwsze miejsce krakowian przed sezonem chyba nikt nie stawiał.

No, można powiedzieć o jeszcze jednej niespodziance – „zielony stolik” (czyli Komisja Gier i Dyscypliny) nie miał dotąd wiele pracy. Orzeczone tylko jeden walkower, który w niewielkim stopniu wpłynął na tabelę (przyznano go drużynie, która wygrała mecz także na boisku), choć może mieć spory wpływ na rundę jesienną – w tym samym orzeczeniu ukarano długotrwałym odsunięciem od rugby trenera Pogoni Awenty Siedlce Łukasza Nowosza. Oczywiście, spodziewana katastrofa Budo 2011 oznacza znacznie więcej walkowerów na wiosnę.

Co poza tym czeka nas w tej rundzie? Wygląda na to, że o awans do finału będą walczyć trzy drużyny. Wspomniana wyżej Juvenia Kraków ma trzy punkty przewagi nad Ogniwo Sopot i sześć nad Orlenem Orkanem Sochaczew. To jednocześnie sporo (zwłaszcza, że krakowianie mają jedno spotkanie rozegrane mniej) i mało (wystarczy jedno potknięcie, a przecież niezwykłe serie nie trwają w nieskończoność). Ogniwo i Orkan mają ustabilizowane, mocne składy, ale przegrywały jesienią z krakowianami (Orkan po chyba najlepszym meczu w rundzie jesiennej

Ekstraligi, Ogniwo zaś po prawdziwym pogromie), a na dodatek notowały potknięcia w starciach z innymi rywalami. Z tej pary to chyba Orkan (mimo niższego miejsca i porażki w bezpośrednim spotkaniu) robi lepsze wrażenie, a grał przecież przez dużą część rundy bez swojego lidera, kontuzjowanego Pietera Steenkampa. Teraz ogłosił też pozyskanie możliwego sponsora tytularnego – to może być impuls organizacyjny i finansowy do dalszego rozwoju, ściągnął też Tomę Mchedlidze i Przemysława Dobijańskiego.

Sporą stratę w ligowej tabeli do czołowej trójki mają kolejne trzy ekipy, które również marzą o medalu i raczej walczyć będą już tylko o mały finał. Edach Budowlani Lublin, którzy grali całą jesień bez swojego kapitana Piotra Wiśniewskiego, wygrali 6 razy, ale zawodzili w kluczowych spotkaniach. Czują na plecach oddech mających ambicje medalowe graczy Pogoni Awenty Siedlce, która jesienią wchłonęła graczy dawnej Skry Warszawa – jednak mimo takich wzmocnień dobre występy przeplatata wpadkami. Teraz pojawiły się tu kolejne wzmocnienia – w tym dwóch podstawowych graczy Budo 2011 – i chyba to Pogon ma największą szansę wejść do gry o brąz. W tej grupie jest też Drew Pal 2 Lechia Gdańsk (też z nowym sponsorem tytularnym), która co prawda dzięki Danco Bruwerowi wypełniła jesienią lukę na kluczowej pozycji łącznika ataku, ale więcej spotkań przegrała niż wygrała i musi mocno się poprawić (zwłaszcza w meczach wyjazdowych, które są jej piętą achillesową), aby marzyć o awansie do małego finału. Może pomogą w tym wzmocnienia z Namibii.

Pozostałe drużyny o medalach mogą zapomnieć. Resztki nadziei mogą mieć co najwyżej gdyńianie, ale trudno uwierzyć, aby odrobili dziewięć punktów do 4. miejsca – wszak inni nie będą zasypiać gruszek w popiele. Arka po powrocie Antona Szaszera prezentuje się znacznie lepiej niż przed rokiem, ale o zwycięstwa wciąż trudno.

A na końcu stawki mamy dwie łódzkie drużyny. Obrońców mistrzostwa kraju, Budo 2011 Aleksandrów Łódzki, pewnie na boisku nie zobaczymy. Ich lokalni rywale, Budowlani WizjaMed Łódź, radzili sobie jesienią jeszcze gorzej, notując komplet porażek, i to niezwykle wysokich. Cóż, zobaczymy, jak będą wyglądać wiosną, z wymienioną większością graczy z zagranicy, kilkoma zawodnikami z Budo 2011, dwoma kolejnymi reprezentantami Polski, nowym argentyńskim trenerem i nowym sponsorem tytularnym na pokładzie. Spadek w każdym razie zapewne już im nie grozi.

A swoją drogą, chyba nieźle sprawdziła się wprowadzona w tym sezonie zmiana przyznawania ofensywnych punktów bonusowych – przestały być niemalże oczywistością, trzeba o nie walczyć, a co najlepsze – można je w czasie meczu stracić. Szkoda tylko, że dorzucono wymóg wystawienia 23 osób w składzie meczowym – chyba to niektórych skrzywdziło.

Grzegorz Bednarczyk

Ps. Składy drużyn na podstawie zgłoszeń do rozgrywek w systemie PZR według stanu na 22 marca 2024, 18:30. A nie wszyscy jeszcze mają tam to, co w zapowiedziach.

Runda jesienna

Wyniki

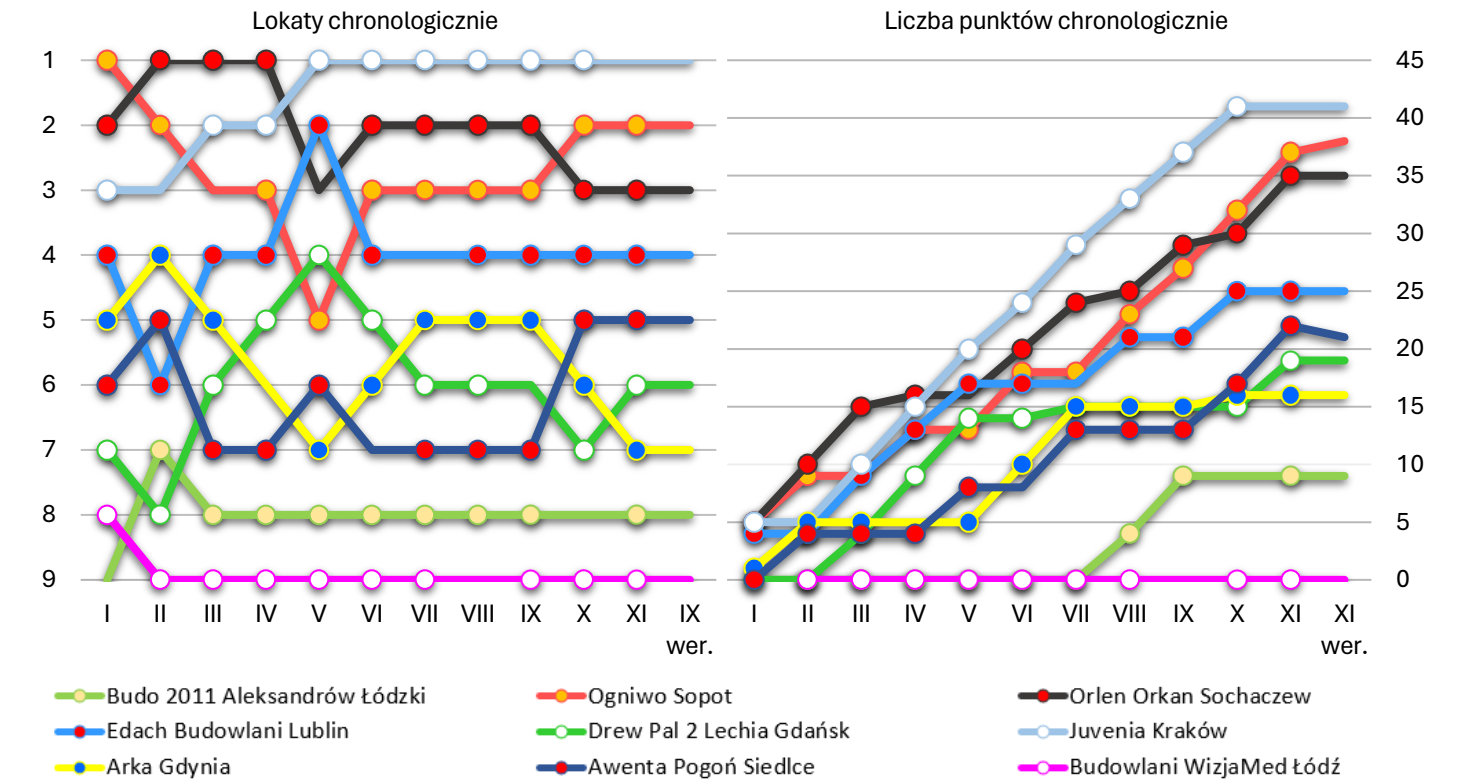
	Budo Al. Ł.	Ogniwo Sopot	Orkan Soch.	Bud. Lublin	Lechia Gdańsk	Juvenia Kraków	Arka Gdynia	Pogoń Siedlce	Bud. Łódź
Budo 2011 Aleksandrów Łódzki		15:25		7:30		18:33		26:14	
Ogniwo Sopot	54:19		21:15		44:17		52:19		79:21
Orlen Orkan Sochaczew	32:10			38:26		19:22		47:26	42:5
Edach Budowlani Lublin		38:29			32:17		28:21	7:38	42:7
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk	69:17		20:24			14:35	27:10	23:22	
Juvenia Kraków		39:0		21:5	36:27		54:26		90:8
Arka Gdynia	30:11		24:38	22:29	31:21			14:38	
Pogoń Awenta Siedlce		0:25*	22:19	41:13		10:32			71:0
Budowlani WizjaMed Łódź	0:44	0:45	7:85		12:48		0:102		

*) walkower

Tabela

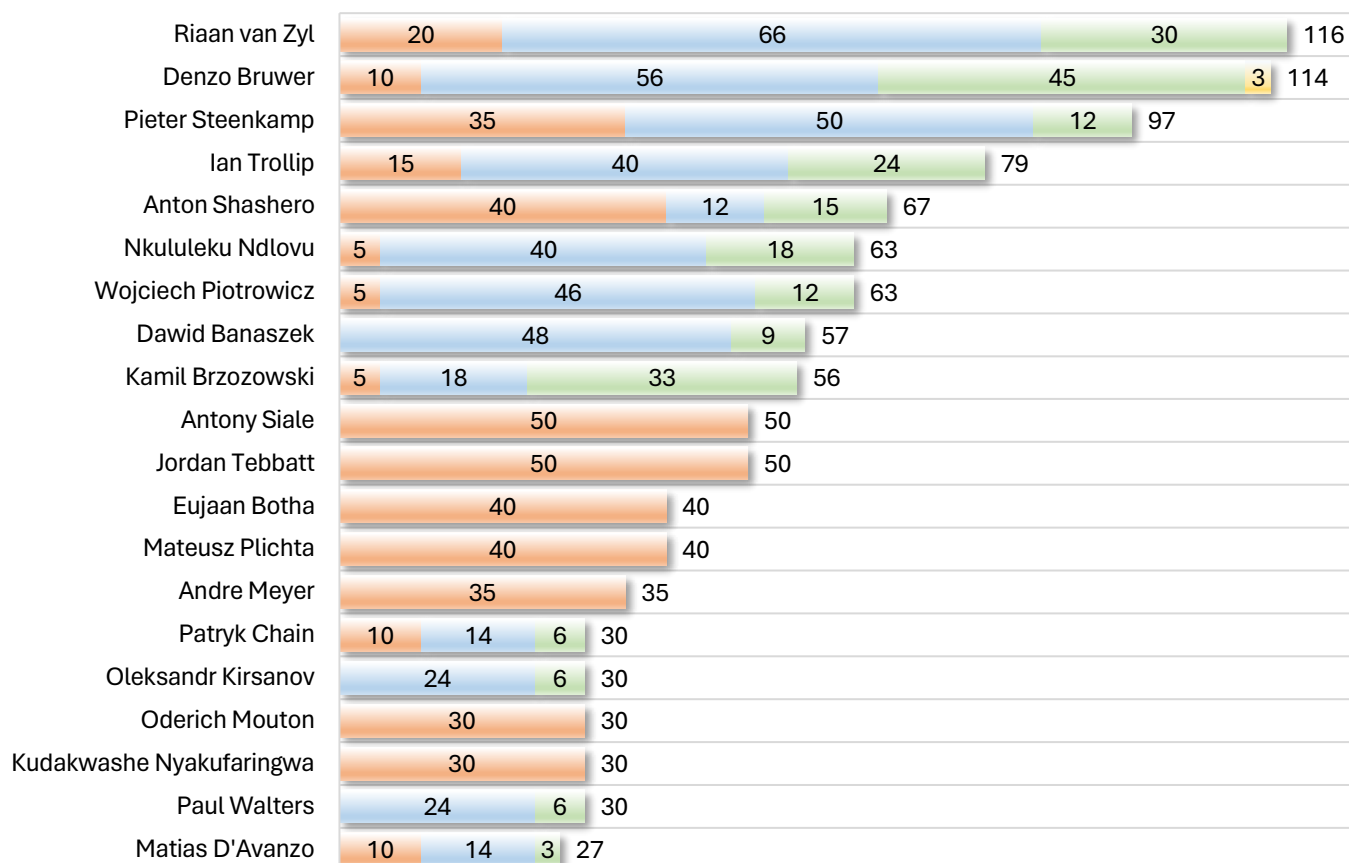
Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	Juvenia Kraków	9	9	0	0	362:127 (+235)	5	41
2.	Ogniwo Sopot	10	8	0	2	374:183 (+191)	5	38
3.	Orlen Orkan Sochaczew	10	7	0	3	359:183 (+176)	7	35
4.	Edach Budowlani Lublin	10	6	0	4	250:241 (+9)	1	25
5.	Pogoń Awenta Siedlce	10	5	0	5	282:206 (+76)	2	21
6.	Drew Pal 2 Lechia Gdańsk	10	4	0	6	283:263 (+20)	3	19
7.	Arka Gdynia	10	3	0	7	299:298 (+1)	4	16
8.	Budo 2011 Aleksandrów Łódzki	9	2	0	7	167:287 (-120)	1	9
9.	Budowlani WizjaMed Łódź	10	0	0	10	60:646 (-588)	0	0

Trendy

Uwaga: brak znacznika na linii oznacza termin, w którym drużyna nie rozegrała spotkania

Najwięcej punktów indywidualnie

■ z przyłożeń ■ z podwyższeń ■ z karnych ■ z drop goali

Najwięcej przyłożeń

1. Antony Siale (Lechia Gdańsk), Jordan Tebbatt (Ogniwo Sopot) – po 10
3. Eujaan Botha (Arka Gdynia), Mateusz Plichta (Ogniwo Sopot), Anton Shashero (Arka Gdynia) – po 8
6. Andre Meyer (Orkan Sochaczew), Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – po 7
8. Oderich Mouton (Juvenia Kraków), Kudakwashe Nyakufaringwa (Budowlani Lublin) – po 6
10. Panashe Dube (Budowlani Lublin), Michał Jurczyński (Juvenia Kraków), Grzegorz Muszyński (Pogoń Siedlce), Jonathan O'Neill (Orkan Sochaczew), Szymon Sirocki (Arka Gdynia), Paul Thompson-Wells (Ogniwo Sopot) – po 5

Najwięcej karnych

1. Denzo Bruwer (Lechia Gdańsk) – 15
2. Kamil Brzozowski (Budo 2011 Aleksandrów Łódzki) – 11
3. Riaan van Zyl (Juvenia Kraków) – 10
4. Ian Trollip (Budowlani Lublin) – 8
5. Nkululeko Ndlovu (Pogoń Siedlce) – 6
6. Anton Shashero (Arka Gdynia) – 5
7. Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot), Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – po 4
9. Dawid Banaszek (Arka Gdynia), Maciej Grabowski (Budowlani Lublin) – po 3

Najwięcej podwyższeń

1. Riaan van Zyl (Juvenia Kraków) – 33
2. Denzo Bruwer (Lechia Gdańsk) – 28
3. Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – 25
4. Dawid Banaszek (Arka Gdynia) – 24
5. Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot) – 23
6. Nkululeko Ndlovu (Pogoń Siedlce), Ian Trollip (Budowlani Lublin) – po 20
8. Oleksandr Kirsanov (Ogniwo Sopot), Paul Walters (Pogoń Siedlce) – po 12
10. Kamil Brzozowski (Budo 2011 Aleksandrów Łódzki) – 9

Najwięcej drop goali

1. Denzo Bruwer (Lechia Gdańsk) – 1

Najwięcej kartek

1. Juan Cruz Romero (Budowlani Łódź), Antony Siale (Lechia Gdańsk) – po 4
3. Robizon Kelberashvili (Budowlani Lublin), Marek Płonka (Lechia Gdańsk), Piotr Psuj (Budowlani Lublin) – po 3
6. 9 zawodników – po 2

Najwięcej przyłożeń według pozycji

1 Kramarenko/Kavtaradze – po 3 (Budo 2011/Ogniwo)	2 J. Burek/W. Wilczuk – po 4 (Ogniwo Sopot)	3 Fidler/Pouhula/Rizamadze po 2 (Ogniwo/Pogoń/Arka)
4 Bareja/Zypper/Zarovnyi – po 1 (Pogoń/Orkan/Arka)	5 Giorki Maisuradze – 5 (Pogoń Siedlce)	6 Jordan Tebbatt – 10 (Ogniwo Sopot)
7 Grzegorz Muszyński – 5 (Pogoń Siedlce)	8 Andre Meyer – 7 (Orkan Sochaczew)	9 Mateusz Plichta – 8 (Ogniwo Sopot)
10 Anton Shashero – 10 (Arka Gdynia)	11 Antony Siale – 10 (Lechia Gdańsk)	12 Jonathan O'Neill – 5 (Orkan Sochaczew)
13 Eujaan Botha – 8 (Arka Gdynia)	14 P. Dube/Sz. Sirocki – po 5 (Budowlani L./Arka)	15 Paul Thompson-Wells – 5 (Ogniwo Sopot)

Czas na boisku na jedno przyłożenie

1. Patryk Nowicki (Juvenia Kraków) – 24 minuty (3P)
2. Jakub Rapacz (Juvenia Kraków) – 38 minut (3P)
3. Marcin Krześniak (Orkan Sochaczew) – 40 minut (1P)
4. Rafał Lewicki (Juvenia Kraków) – 43 minuty (3P)
5. Jordan Tebbatt (Ogniwo Sopot) – 54 minuty (10P)
6. Martin Mangongo (Pogoń Siedlce) – 64 minuty (3P)
7. Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – 66 minut (7P)
8. Antony Siale (Lechia Gdańsk) – 68 minut (10P)
9. Oderich Mouton (Juvenia Kraków) – 75 minut (6P)
10. Mateusz Gotuchowski (Pogoń Siedlce) – 80 minut (1P)

Czas na boisku na jeden skuteczny kop na bramkę

1. Artur Polgun (Juvenia Kraków) – 10 minut (2pd)
2. Riaan van Zyl (Juvenia Kraków) – 16 minut (43K/pd)
3. Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – 16 minut (29K/pd)
4. Denzo Bruwer (Lechia Gdańsk) – 16 minut (44K/pd/DG)
5. Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot) – 18 minut (27K/pd)
6. Paul Walters (Pogoń Siedlce) – 18 minut (14K/pd)
7. Ian Trollip (Budowlani Lublin) – 23 minuty (28K/pd)
8. Kamil Brzozowski (Budo 2011 Aleksandrów Łódzki) – 23 minuty (20K/pd)
9. Nkululeko Ndlovu (Pogoń Siedlce) – 25 minut (26K/pd)
10. Dawid Banaszek (Arka Gdynia) – 29 minut (27K/pd)

Najwięcej czasu na boisku

1 Vitalii Kramarenko – 100% (Budo 2011 Aleksandrów Ł.)	2 Dawid Kinast – 96,3% (Budo 2011 Aleksandrów Ł.)	3 Chemigan Beukes – 86,9% (Juvenia Kraków)
4 Adam Piotrowski – 98,6% (Ogniwo Sopot)	5 Oskar Zypper – 95,0% (Arka Gdynia)	6 Michał Musur – 92,0% (Budowlani Lublin)
7 Marcin Morus – 95,0% (Juvenia Kraków)	8 Marzuq Maarman – 98,5% (Budowlani Lublin)	9 Sean Cole – 99,9% (Budo 2011 Aleksandrów Ł.)
10 Anton Shashero – 98,8% (Arka Gdynia)	11 Krystian Adamiak – 95,1% (Pogoń Siedlce)	12 Taholo Selupe – 98,4% (Lechia Gdańsk)
13 Eujaan Botha – 100% (Arka Gdynia)	14 Dawid Tarnawski – 97,4% (Budo 2011 Aleksandrów Ł.)	15 Mateusz Kolas – 99,0% (Lechia Gdańsk)

Uwagi do statystyk indywidualnych:

- uwzględniłem także występy w meczach zweryfikowanych potem jako walkowery
- w przypadku, gdy zawodnik występował na więcej niż jednej pozycji, przyjmowałem tę, na której pojawiał się najczęściej

Juvenia Kraków

Rzemieślniczy Klub Sportowy Juvenia

www: <https://juvenia.info/>

fb: <https://www.facebook.com/juveniakrakow/>

sezon w Ekstralidze: dziewiętnasty (nieprzerwanie: ósmy), debiut w sezonie 2000

medale mistrzostw Polski: 1 brązowy (2009)

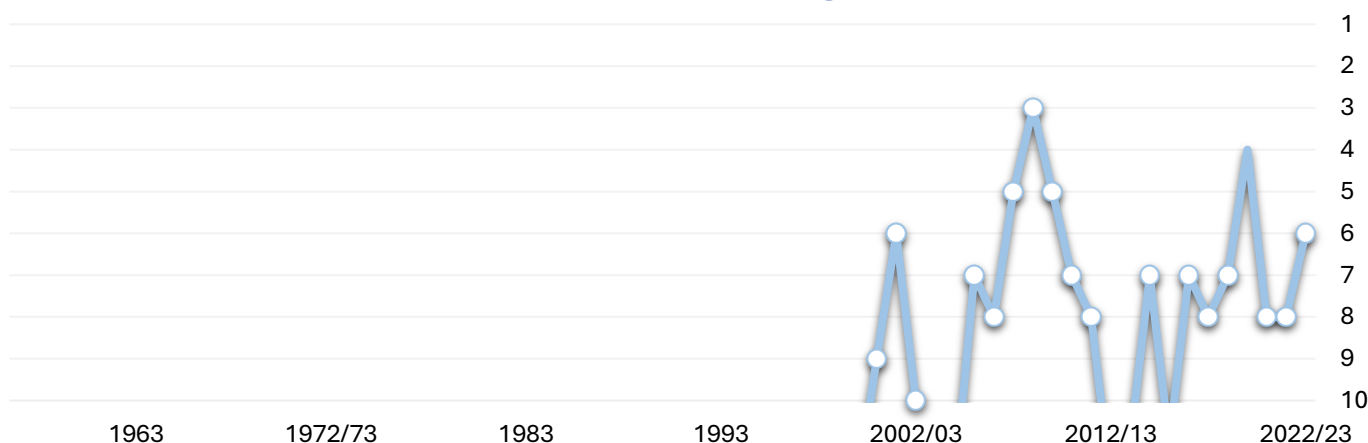
Dopiero jeden medal w rozgrywkach ligowych w historii i piętnaście lat oczekiwania na kolejny. To najmniej utytułowana drużyna w stawce, od lat jednak zbierająca laury w rozgrywkach młodzieżowych. Te medale kadetów i juniorów jakoś dotąd jednak nie chciały przełożyć się na sukcesy seniorów. Tylko w jednym z ostatnich sezonów krakowianie zagrozili czołówce, tak się jednak pechowo dla nich złożyło, że przerwała go pandemia.

Progres pojawił się w ubiegłym roku. Już w rundzie wiosennej krakowianie z meczu na mecz grali coraz lepiej i choć nie mieli szans na walkę o medale, potrafili zagrozić każdemu rywalowi. Dość wspomnieć ostatni mecz sezonu, w którym pokonali Ogniwo Sopot, odbierając rywalom przewagę własnego boiska w finale ligi.

Przed rundą jesienną nie doszło w drużynie do żadnych spektakularnych wzmocnień, a mimo to znakomita końcówka poprzedniego sezonu przedłużyła się jesienią w najdłuższą w historii klubu serię ligowych zwycięstw. Krakowianie, których skład wreszcie zaskoczył, pokonali jesienią wszystkich swoich przeciwników, przy czym pewnie do lokalnej legendy przejdą wygrane nad Orkanem po niezwykle zaciętym pojedynku i pogrom zgotowany Ogniwu Sopot. Motorami napędowymi drużyny są gracze z Namibii (z najsukuteczniejszym w lidze Riaanem van Zylem i ze znakomicie przetwarzającym linię obrony Oderichem Moutonem) oraz wychowankowie (z Marcinem Morusem i Michałem Jurczyńskim, który rok temu wrócił do gry).

Na półmetku ligi krakowianie są liderami. Będzie walczyć o medale. Czy o złoto? Może być jeszcze za wcześnie. Nie słychać o żadnych dodatkowych wzmocnieniach, podczas gdy najgroźniejsi rywale odrobinę się dozbili. Serie zwycięstw nie trwają też w nieskończoność. Zagra też tylko dwa spotkania na swoim terenie, który zwykle jest atutem tej drużyny. Z drugiej strony – to dokładnie ten sam skład, co jesienią, a wiosna to często był właśnie najlepszy czas Juvenii. I jeśli dobrze zaczną rundę, kto wie, czy nie skończą jej właśnie w finale ligi.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

pierwsze miejsce, bilans: 9 zwycięstw

najwięcej punktów:
1. Riaan van Zyl (116)
2. Oderich Mouton (30)
3. Michał Jurczyński (25)

najwięcej przytożeń:
1. Oderich Mouton (6)
2. Michał Jurczyński (5)
3. Riaan van Zyl (4)

najdłużej na boisku:
1. Marcin Morus
2. Arsenii Pastukhov
3. Riaan van Zyl

Trener

Konrad Jarosz – ur. 1981, wychowanek i wieloletni zawodnik Budowlanych Lublin, potem Juvenii Kraków, z przerwami na przygody zagraniczne. Grał na pozycji łącznika młyn. Ośmiokrotnie wystąpił w reprezentacji Polski. Po zakończeniu kariery zawodnika w latach 2017–2021 był trenerem Juvenii. Po półtorarocznej przerwie wrócił na to stanowisko przed rokiem, zastępując Aarona Paintera.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Antczak Maciej	Polska	2004	rwacz	3 (0)			
Beukes Chemigan	 Namibia	1999	filar	9 (8)	5	1	
Dorywalski Maciej	Polska	1988	rwacz	8 (3)			
Draghoender Conwill	 Namibia	2002	wiązacz	6 (3)	10	2	
Fursenko Artur	 Ukraina / Polska (4)	1998	skrzydłowy	3 (3)	10	2	
Głowacki Jerzy	Polska	1987	młynarz	7 (2)			
Gola Krzysztof	Polska	1997	wspieracz	8 (8)			
Gołębiowski Grzegorz	Polska	1993	łącznik młyna	1 (0)			
Janeczko Bartłomiej	Polska (2)	2000	skrzydłowy	6 (6)	10	2	1 ż.
Jurczyński Michał	Polska (4)	2000	środkowy	8 (8)	25	5	
Korusiewicz Arkadiusz	Polska	1999	skrzydłowy	5 (2)	10	2	
Krzykawski Marcin	Polska	2000		2 (0)			
Lavtakov Andrii	Polska	2003	obrońca	4 (1)			
Lewicki Rafał	Polska	1995	skrzydłowy	3 (1)	15	3	
Matsiuk Andrii	Polska	2002	filar	9 (1)	5	1	1 ż.
Morus Marcin	Polska	2001	wspieracz	9 (9)	15	3	
Mouton Oderich	 Namibia	1998	wiązacz	7 (7)	30	6	
Nowicki Patryk	Polska	2005		3 (0)			
Pastukhov Arsenii	Polska	2003	łącznik ataku	9 (9)	11	1	
Polakiewicz Mateusz	Polska	2001	środkowy	8 (8)	10	2	
Polgun Artur	Polska	2005		3 (0)	4		
Rapacz Jakub	Polska	2000	skrzydłowy	3 (2)	15	3	
Różycki Patrick	Polska	2002	skrzydłowy	9 (6)	10	2	1 ż.
Sakwa Patryk	Polska	2002	obrońca	9 (8)	5	1	2 ż.
Siemaszko Marcin	Polska (3)	1990	filar	9 (8)			
Skoczeń Bartłomiej	Polska	2000	rwacz	3 (0)			
Stawiarski Artur	Polska	1990	wspieracz	1 (0)			
Syska Jakub	Polska	2001					
Szczepański Szymon	Polska	1987	wspieracz	1 (0)			
Voorster Peet	 Południowa Afryka	1989	młynarz	9 (8)	10	2	
Wiertek Tomir	Polska	1999	wspieracz	4 (1)			1 ż.
van Wyk Denzil	 Namibia	1994	wspieracz	8 (8)	10	2	
Yavorshchuk Radion	Polska	2003	rwacz	8 (6)	10	2	
van Zyl Riaan	 Namibia	1993	łącznik młyna	9 (9)	116	4	1 ż.

Ogniw Sopot

Miejski Klub Sportowy Ogniw Sopot

www: <https://ogniwasopot.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/ogniwo.sopot>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty czwarty (nieprzerwanie: jedenasty), debiut w sezonie 1967

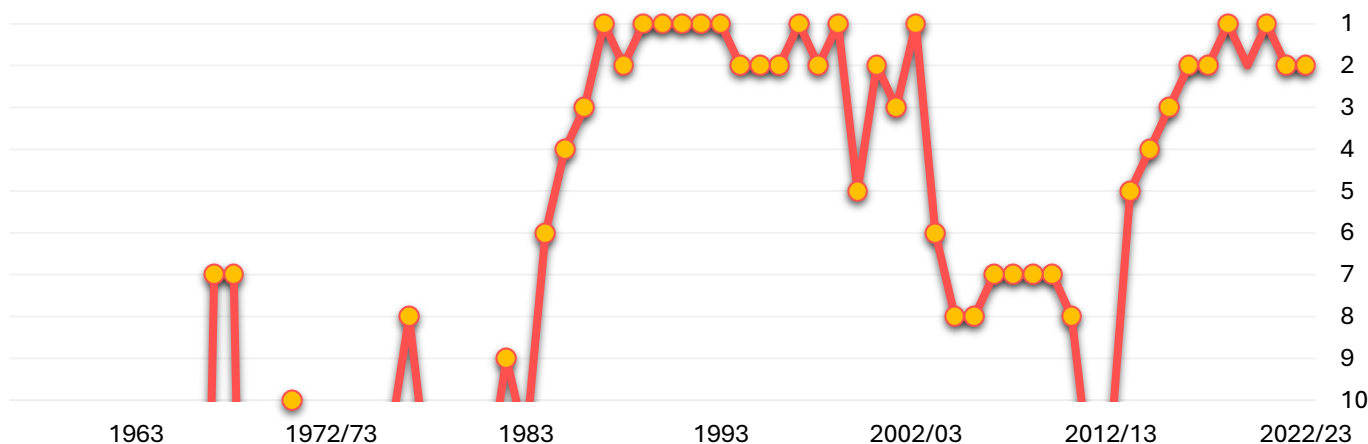
medale mistrzostw Polski: 11 złotych (1987, 1989–1993, 1997, 1999, 2003, 2019, 2021), 10 srebrnych (1988, 1994–1996, 1998, 2001, 2017, 2018, 2022, 2023), 3 brązowe (1986, 2002, 2016)

Sopocka drużyna przed kilku laty zaczęła nawiązywać do okresu sukcesów z końca lat 80. i z lat 90. XX w. Jednak po dwóch mistrzostwach przyszedł dwa przegrane finały (najpierw z Orkanem, a w poprzednim sezonie z Budo 2011) i to na pewno pozostawiło niedosyt. Jednak na koniec tej rundy sopocianie znowu są na drugim miejscu. Po świetnym początku sezonu, udanym rewanżu za przegrany ostatni finał, a potem zwycięstwie nad Orkanem, przyszedł jednak słabszy okres, spowodowany zawieszeniem kluczowych zawodników za bezsensowny udział w bójce w pierwszym meczu sezonu. To wtedy odniosło dwie jedyne porażki, w tym zaskakująco wysoką z Juwenią Kraków. Pod koniec rundy wróciło jednak do wygrywania.

Wiosnę zaczynają od odpoczynku (w pierwszej kolejce wiosny pauzują). Może się przydać zwłaszcza kilku zawodnikom drużyny, którzy sporo spędzili zimę czasu z reprezentacją. O tydzień dłużej będzie odpoczywać kapitan Piotr Zeszutek, odpokutowujący czerwoną kartkę z rozgrywek REC.

Siłą sopocian jest niezwykle ustabilizowany skład, naszpikowany reprezentantami kraju. Największą zmianą przed tym sezonem była zmiana na fotelu trenera (zajmującego go przez kilkanaście lat Karola Czyża zastąpił wciąż biegający po boisku Thomas Fidler) oraz utrata Sikoivahy Halaifonui, którego jednak zastąpił inny gracz z kadry, Jordan Tebbatt. Zimą zmian żadnych nie było – w Sopocie stawiają na kontynuację i kolejny rok z rzędu będą jednymi z głównych faworytów do złotego medalu. Nad Juwenią czy Orkanem na pewno górują doświadczeniem. Czy przetłamią serię przegranych finałów?

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

drugie miejsce, bilans: 8 zwycięstw, 2 porażki

najwięcej punktów:
1. Wojciech Piotrowicz (63)
2. Jordan Tebbatt (50)
3. Mateusz Plichta (40)

najwięcej przytożeń:
1. Jordan Tebbatt (10)
2. Mateusz Plichta (8)
3. Paul Thompson-Wells (5)

najdłużej na boisku:
1. Mateusz Plichta
2. Adam Piotrowski
3. Adrian Seerane

Trener

Thomas Fidler – ur. 1986 w Anglii, w rodzinie o polskich korzeniach. Wciąż aktywny zawodnik, występuje na pozycji filara. Przez kilka sezonów grał na drugim poziomie ligowym w Anglii – w drużynach Jersey, Plymouth i Birmingham Moseley. W 2019 jako zawodnik Chinnor zadebiutował w reprezentacji Polski i zagrał w niej dotąd 10-krotnie. Od 2020 zawodnik Ognia Sopot (jedno mistrzostwo kraju), półtora roku temu został trenerem młyna, a ostatniego lata zastąpił na stanowisku głównego trenera Karola Czyża.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Anuszkiewicz Łukasz	Polska	1984	wspieracz	1 (0)			
Burek Jakub	Polska 🇵🇱 (5)	2000	młynarz	9 (5)	20	4	1 ż.
Burrows Dwayne	 Nowa Zelandia	1990	środkowy	8 (8)	20	4	2 ż.
Czasowski Aleksander	Polska	1985	skrzydłowy	5 (5)			
Drewczyński Kacper	Polska	1999	skrzydłowy				
Dzioch Marcin	Polska	1993		3 (0)			
Fidler Thomas	Polska 🇵🇱 (19)	1986	filar	10 (8)	10	2	
Gąska Sylwester	Polska 🇵🇱 (6)	2002	filar	10 (7)			
Grabowski Oliwier	Polska	2006	skrzydłowy	4 (1)			
Grabowski Władysław	 Ukraina / Polska 🇵🇱 (1)	1988	rwacz	10 (8)	20	4	1 ż.
Kavtaradze Kakha	 Gruzja	1992	filar	9 (8)	15	3	1 ż.
Kirsanov Oleksandr	 Ukraina	2005	łącznik ataku	7 (7)	30		
Lis Wiktor	Polska	2006	skrzydłowy	2 (1)			
Lubczyński Konrad	Polska	1999	skrzydłowy	6 (3)			
Mokretsov Dmytro	 Ukraina	1988	wspieracz	6 (4)			
Mroziński Jan	Polska 🇵🇱 (1)	2001	wspieracz	10 (6)			
Olszewski Robert	Polska	1987	skrzydłowy	3 (3)	5	1	1 ż.
Overchuk Yevhenii	 Ukraina	2005					
Piotrowicz Wojciech	Polska 🇵🇱 (26)	1990	łącznik ataku	6 (6)	63	1	
Piotrowski Adam	Polska 🇵🇱 (12)	1997	wspieracz	10 (10)			
Plichta Mateusz	Polska 🇵🇱 (24)	1997	łącznik młyna	10 (10)	40	8	1 ż.
Rau Filip	Polska	1983	filar	6 (0)			
Sawicki Olgierd	Polska	2003	skrzydłowy	7 (1)	5	1	
Seerane Adrian	 Południowa Afryka	1995	środkowy	10 (10)	10	2	
Szulta Sebastian	Polska	1996	skrzydłowy	4 (4)	14	2	
Tebbatt Jordan	 Anglia / Polska 🇵🇱 (4)	2002	rwacz	8 (8)	50	10	
Węgierski Kamil	Polska	1989		4 (0)			
Wilczuk Marcin	Polska 🇵🇱 (47)	1979					
Wilczuk Mariusz	Polska 🇵🇱 (16)	1983		1 (0)			
Wilczuk Wiktor	Polska	2002	młynarz	8 (5)	20	4	1 cz.
Wołowczyk Nicolas	Polska	2001	skrzydłowy				
Zajac Marek	Polska	1991		2 (0)			
Zeszutek Piotr	Polska 🇵🇱 (34)	1991	wiązacz	6 (6)	15	3	
Zhuk Roman	 Ukraina / Polska	1988	obrońca	3 (3)			
Żarczyński Maciej	Polska	1998	wiązacz	9 (5)			1 ż.

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono m.in.

Thompson-Wells Paul	 Francja	1999	obrońca	8 (8)	25	5	
---------------------	---	------	---------	-------	----	---	--

Orlen Orkan Sochaczew

Stowarzyszenie Rugby Club Orkan Sochaczew

www: <https://rcorkan.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/rc.orkansochaczew>

sezon w Ekstralidze: trzydziesty dziewiąty (nieprzerwanie: siódmy), debiut w sezonie 1975

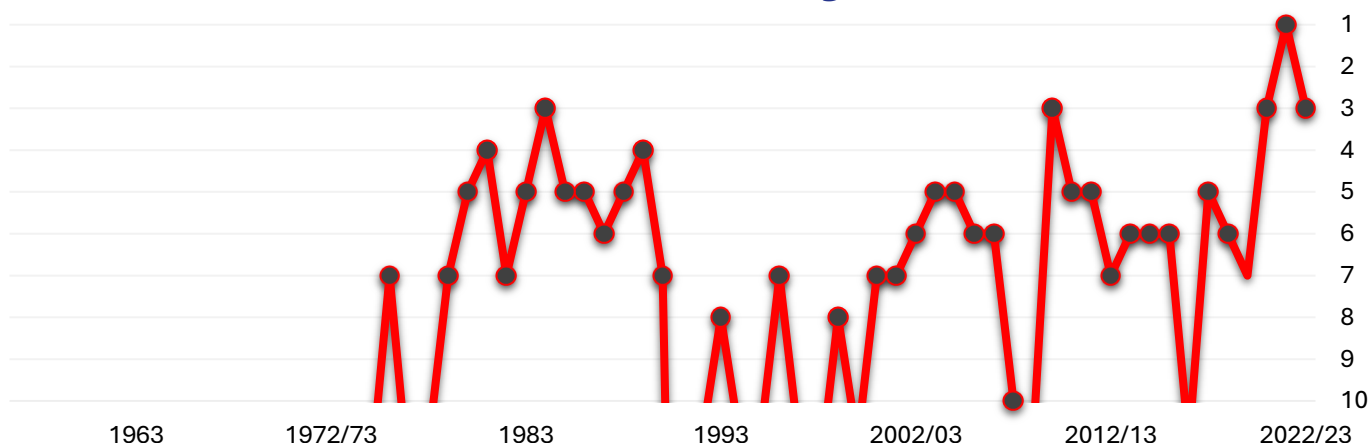
medale mistrzostw Polski: 1 złoty (2022), 4 brązowe (1984, 2010, 2021, 2023)

Pół wieku sochaczewskie rugby czekało na sukcesy takie, jakie Orkan odnosi w ostatnich latach. Trzy ostatnie sezony to trzy medale, z czego jeden z najcenniejszego kruszcu. Rok temu sochaczewianie bronili mistrzostwa Polski, jednak musieli zadowolić się tylko brązem (zdobyty po dwóch efektownych zwycięstwach nad Budowlanymi Lublin).

Jesienią Orkan wygrywał wszystkie mecze, które miał obowiązek wygrać. Jednak w kluczowych starciach (z Ogniwem, Juvenią, a pod koniec jesieni także z wzmocnioną Pogonią) zaliczał potknięcia, choć każdorazowo przegrywał niewielką różnicą punktów i bliski był tego, aby te mecze potoczyły się inaczej. Kto wie, czy nie byłby o oczko wyżej w tabeli, gdyby nie jedna błędna decyzja Cypriana Majchra. A warto pamiętać, że sochaczewianie sporą część jesieni (m.in. w meczu z Juvenią) musieli sobie radzić bez swojego chyba najlepszego zawodnika, Pietera Steenkampa.

Po przerwie zimowej nie widać w Sochaczewie jakichś istotnych ruchów kadrowych. Brak co prawda w składzie trzech zawodników z zagranicy, ale nie tych najważniejszych, a ponadto są też dwa ciekawe nabytki ściągnięte z Aleksandrowa – wracający do Sochaczewa Przemysław Dobijański i znakomicie znany na polskich boiskach Toma Mchedlidze. Mają skład wciąż młody (na dodatek przecież już pół roku temu z Aleksandrowa ściągnęli trzech braci Chainów), ale już znający smak wygrywania i gotów do sięgania po kolejne sukcesy. I kto wie, czy w tej sytuacji to właśnie Orkan nie ma największych szans na zdobycie złotego medalu, drugiego w swojej historii

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

trzecie miejsce, bilans: 7 zwycięstw, 3 porażki

najwięcej punktów:

1. Pieter Steenkamp (97)
2. Andre Meyer (35)
3. Patryk Chain (30)

najwięcej przytożeń:

1. Andre Meyer
- i Pieter Steenkamp (po 7)
3. Jonathan O'Neill (5)

najdłużej na boisku:

1. Andre Meyer
2. Michał Szwarc
3. Kacper Wróbel

Trener

Maciej Brażuk – ur. 1977, przez większość kariery zawodniczej grał dla Orkana Sochaczew (z przerwami na występy dla AZS AWF Warszawa, Budowlanych Łódź – mistrzostwo Polski – i Lechii Gdańsk), występował jako rwacz. 41 razy zagrał w reprezentacji Polski. Już w 2000 przejściowo trenował Orkana wraz z Bogdanem Wróblem. Wrócił na stanowisko szkoleniowca tego zespołu w 2020, zastępując Michała Czaczutę, i doprowadził do największych sukcesów w historii klubu (w tym mistrzostwa kraju).

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Bobowicz Maciej	Polska	1978					
Brażuk Maciej	Polska 🇵🇱 (41)	1977					
Budnik Jakub	Polska	1996	środkowy				
Chain Eryk	Polska	2003	rwacz	9 (6)	5	1	
Chain Łukasz	Polska	2000	skrzydłowy	9 (4)	5	1	
Chain Patryk	Polska	2003	środkowy	4 (4)	30	2	
Dobjański Przemysław	Polska 🇵🇱 (3)	2001	środkowy	6 (6)	15	3	
Dobrowolski Wiktor	Polska	1985					
Gadomski Michał	Polska 🇵🇱 (5)	1998	młynarz	10 (10)	5	1	1 ż.
Gasik Tomasz	Polska 🇵🇱 (22)	1990					
Gołębiowski Antoni	Polska	2000	filar	5 (3)			
Kacprzak Sebastian	Polska 🇵🇱 (7)	1989					
Kępa Michał	Polska 🇵🇱 (3)	1996	obrońca				
Krześniak Marcin	Polska	1994	obrońca	1 (1)	5	1	
Krześniak Wojciech	Polska	1992					
Lewandowski Adam	Polska 🇵🇱 (3)	2003	filar	9 (6)	5	1	
Majcher Cyprian	Polska 🇵🇱 (10)	1990	rwacz	8 (4)	5	1	
Malesa Tomasz	Polska	1986					
Mchedlidze Toma	🇬🇪 Gruzja / Polska 🇵🇱 (4)	1984	filar	8 (8)	5	1	
Mechecki Krystian	Polska	1999	rwacz	10 (4)	5	1	1 ż.
Meyer Andre	🇿🇦 Południowa Afryka	1998	wiązacz	10 (10)	35	7	1 ż.
O'Neill Jadon	🇿🇦 Południowa Afryka	2004	skrzydłowy	2 (1)			
O'Neill Jonathan	🇿🇦 Południowa Afryka	1999	środkowy	8 (8)	25	5	1 ż.
Olejek Krystian	Polska 🇵🇱 (5)	1999	wspieracz	8 (8)	15	3	1 ż.
Pawłowski Mateusz	Polska	1994	wiązacz	8 (6)	20	4	
Pętlak Adrian	Polska 🇵🇱 (1)	1999	łącznik młyna	8 (6)			2 ż.
Pisarek Damian	Polska	2004	młynarz	10 (1)			
Plichta Dawid	Polska 🇵🇱 (31)	1994	łącznik młyna	6 (5)	15	3	
Polakowski Michał	Polska	1983	filar	8 (0)			
Polakowski Oktawian	Polska	2003	rwacz	6 (1)			
Rogowski Damian	Polska	2004	skrzydłowy	9 (3)			
Sadowski Bartłomiej	Polska 🇵🇱 (3)	1998	skrzydłowy	7 (7)	5	1	1 ż.
Spilaszek Mateusz	Polska	2005					
Steenkamp Pieter Willem	🇳🇦 Namibia	1997	łącznik ataku	6 (6)	97	7	
Szwarc Adam	Polska	2002	rwacz	10 (3)			
Szwarc Michał	Polska	2001	środkowy	10 (10)	20	4	
Wróbel Kacper	Polska	2002	obrońca	9 (9)	20	4	
Zarovnyi Artem	🇺🇦 Ukraina	2001	wspieracz	7 (7)	5	1	1 ż.
Zieliński Kamil	Polska	2002	filar	5 (1)			

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono m.in.

D'Avanzo Matias	🇺🇾 Urugwaj	1999	łącznik ataku	6 (6)	27	2	
Delgado Adrian	🇵🇹 Portugalia	1997	filar	9 (9)	10	2	1 ż.
Siraha Simbarashe	🇿🇼 Zimbabwe	2002	wspieracz	4 (1)			

Edach Budowlani Lublin

Klub Sportowy Budowlani Lublin

www: <https://www.ksbudowlani.com>

fb: <https://pl-pl.facebook.com/BudowlaniLublin/>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty (nieprzerwanie: ósmy), debiut w sezonie 1976

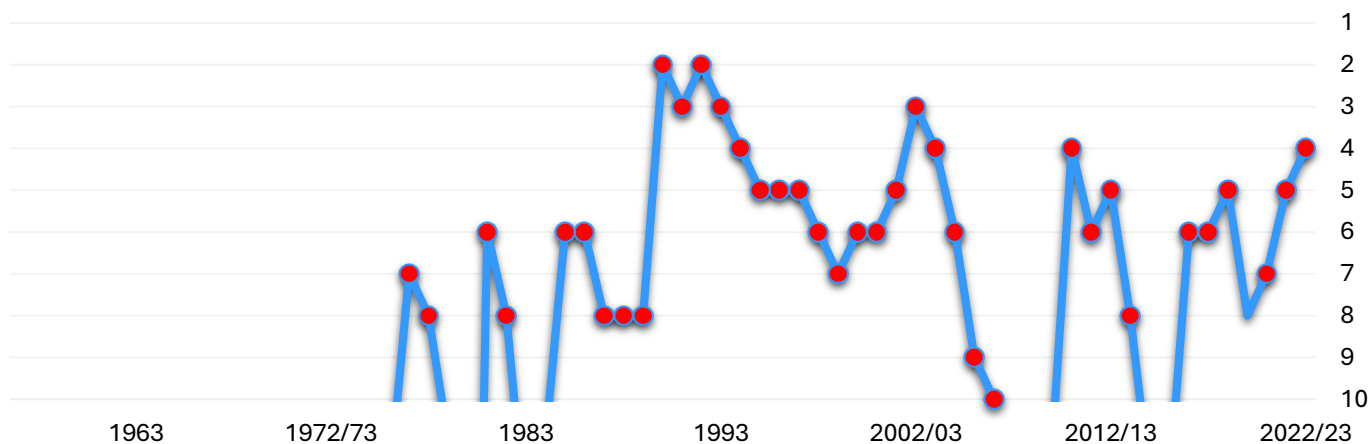
medale mistrzostw Polski: 2 srebrne (1990, 1992), 3 brązowe (1991, 1993, 2003)

Od ostatniego medalu mistrzostw Polski lublinian minęły już ponad dwie dekady. Odtąd próbują wrócić na podium, ale spełnienia nadziei wciąż nie mogą się doczekać, sięgając najwyżej po czwarte czy piąte miejsca (tak było przed rokiem, gdy dwukrotnie przegrali na koniec sezonu z Orkanem Sochaczew – pierwsza porażka, szczególnie bolesna, pozbawiła ich prawa do gry o brąz na swoim terenie, a druga – pozbawiła ich medali).

Do zmian w ekipie Budowlanych się przyzwyczailiśmy. Przez ostatnie lata władze klubu ściągali zawodników próbując zbudować drużynę, która może walczyć o medale. Przed tym sezonem straciła łącznika ataku Nkululeko Ndlovu, ale zastąpiła go Ianem Trollipem. Poza tym jednak doczekali się stabilizacji – grali stosunkowo wąskim składem (w całej rundzie skorzystali z tylko 28 zawodników), ale poza Trollipem złożonym z graczy obecnych w drużynie od dłuższego czasu. Brakowało jednak kapitana, prześladowanego przez kontuzje Piotra Wiśniewskiego. I sezon był w kratkę – wygrane z oboma ubiegłorocznymi finalistami, ale jednocześnie dwie porażki z Pogonią Siedlce, a do tego przegrane z Orkanem i Juvenią.

Jedyną zmianą kadrową lublinian prawdopodobnie będzie zmiana trenera. Po półrocznym eksperymencie z grającym trenerem, Stanisławem Powalą-Niedźwieckim, wrócić do prowadzenia drużyny ma Andrzej Kozak. Wraca też do gry po długiej przerwie Piotr Wiśniewski. Poza tym mamy stałą ekipę, której zgranie może być atutem. Jednak brakuje tej drużynie naprawdę wybitnych indywidualności, które mogłyby poprowadzić ją do walki o najwyższe cele, i brakuje głębokości składu. Mały finał pozostaje celem maksimum, ale i o niego łatwo nie będzie – Budowlani czują na plecach oddech Pogoni Siedlce, która wydaje się mieć większy potencjał i chyba ciut łatwiejszy harmonogram.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

czwarte miejsce, bilans: 6 zwycięstw, 4 porażki

najwięcej punktów:

1. Ian Trollip (79)
2. Kudakwashe Nyakufaringwa (30)
3. Panashe Dube (25)

najwięcej przytożeń:

1. Kudakwashe Nyakufaringwa (6)
2. Panashe Dube (5)
3. Marzuq Maarman (4)

najdłużej na boisku:

1. Marzuq Maarman
2. Kuziwaqwashe Kazembe
3. Michał Musur

Trener

Andrzej Kozak – ur. 1968, wychowanek i wieloletni gracz Budowlanych Lublin, reprezentant Polki juniorów, czterokrotny medalista mistrzostw Polski seniorów. Karierę zawodniczą skończył w 1999 i wkrótce potem rozpoczął jako trener. Najpierw w grupach młodzieżowych Budowlanych, potem z drużyną seniorską. Prowadził do medali Juvenię Kraków i Pogoń Siedlce, pracował z reprezentacją Polski juniorów. Od 2010 do początku 2022 był trenerem reprezentacji Polski w rugby 7. Do Budowlanych wrócił wiosną 2022, jesienią 2023 ustąpił miejsca Stanisławowi Powale-Niedźwieckiemu, a teraz ponownie wrócił.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Bobruk Jakub	Polska (5)	1994					
Brzezicki Wojciech	Polska (3)	1998	łącznik ataku	5 (5)			
Dec Jakub	Polska	2002	rwacz	7 (6)	10	2	1 ż.
Dube Panashe	Zimbabwe	2000	skrzydłowy	10 (9)	25	5	
Grabowski Maciej Piotr	Polska (2)	1997	obrońca	9 (6)	20	1	
Jasiński Bartłomiej	Polska (1)	1981	wspieracz	10 (7)	5	1	
Kasprzak Stanisław	Polska	1999	obrońca	8 (6)	5	1	1 ż.
Kazembe Kuziwakwashe O.	Zimbabwe	1996	łącznik młynna	10 (10)	21	3	2 ż.
Kelberashvili Robizon	Gruzja / Polska (6)	1996	filar	8 (8)	5	1	2 ż. 1 cz
Król Wojciech	Polska (4)	1988	wspieracz	10 (9)			1 ż.
Leshchenko Danylo	Ukraina	2004		5 (0)			
Lipnicki Rafał	Polska	2004					
Lubisz Wojciech	Polska	1996					
Maarman Marzuq	Południowa Afryka	1992	wiązacz	10 (10)	20	4	
Mazur Marcin	Polska	1991		9 (0)			
Musur Michał	Polska (1)	1999	rwacz	10 (10)	5	1	
Novikov Oleksii	Ukraina	1999	filar	4 (4)			
Nyakufaringwa Kudakwashe E.	Zimbabwe	1993	wspieracz	10 (10)	30	6	
Pasieczny Michał	Polska	2004		5 (0)			
Pietrkiewicz Michał	Polska	1991					
Powata-Niedźwiecki Stanisław	Polska (30)	1987	rwacz	8 (3)	10	2	1 ż.
Próchniak Maksymilian	Polska	2004	skrzydłowy	6 (5)			
Psuj Piotr	Polska (1)	1987	skrzydłowy	8 (7)	5	1	3 ż.
Rudziński Oskar	Polska	1999	filar	9 (5)			
Rudź Mateusz	Polska	2005		2 (0)			
Sałatka Karol	Polska	2001		4 (0)			
Skątecki Piotr	Polska (1)	1991	młynarz	9 (9)			
Szczepański Grzegorz	Polska (21)	1995	środkowy	7 (6)	5	1	
Trollip Ian	Południowa Afryka	2001	łącznik ataku	8 (8)	79	3	
Węzka Michał	Polska	1991	środkowy	7 (7)	5	1	
Więckowski Piotr	Polska	1998		3 (0)			
Wiśniewski Piotr	Polska (12)	1995	wiązacz				
Wojciechowski Stanisław	Polska	2001		1 (0)			

Pogoń Awenta Siedlce

Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce

www: <http://www.pogon.siedlce.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/MKS-Pogoń-Awenta-Siedlce-208789085856291/>

sezon w Ekstralidze: dwudziesty czwarty (nieprzerwanie: dwunasty), debiut w sezonie 1987

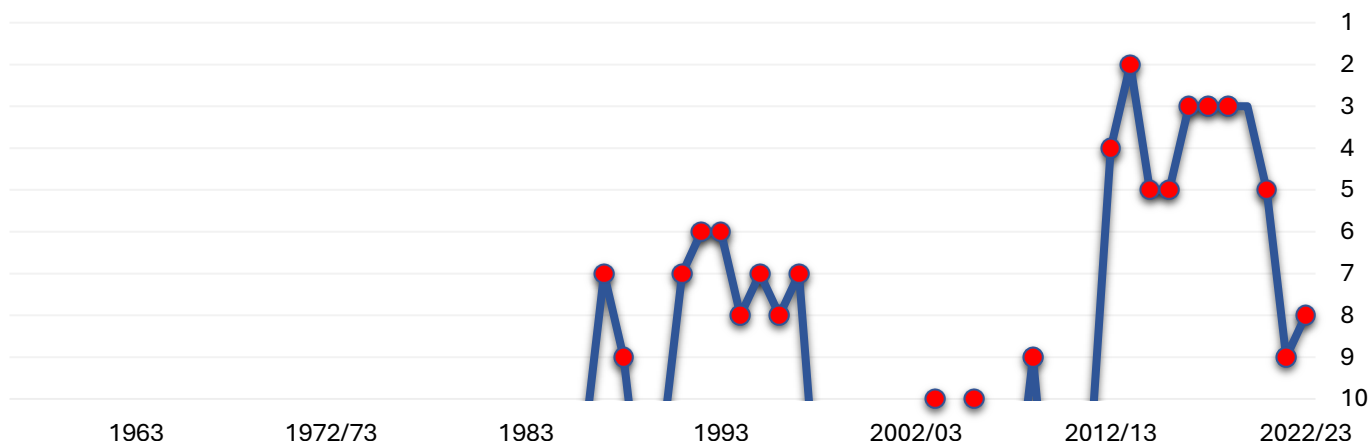
medale mistrzostw Polski: 1 srebrny (2014), 3 brązowe (2017–2019)

Kilka lat temu Pogoń Siedlce przeżywała swój najlepszy okres w historii. Trend, obejmujący srebro w 2014, a potem przez trzy lata z rzędu brąz, został przerwany po pandemii. Wiosną 2021 wyniki nagle się pogorszyły i w kolejnych sezonach drużyna walczyła tylko o utrzymanie. Straciła wielu kluczowych zawodników, prześladowały ją także kontuzje.

Wielkie zmiany zaszyły w ostatnim półroczu. Chyba największe wśród wszystkich drużyn Ekstraligi. Siedlczanie przed pierwszym meczem mieli zgłoszonych do rozgrywek zaledwie 18 zawodników (wśród których były jednak wzmocnienia – Nkululeko Ndlovu i Vaha Halaifonua). Jednak w połowie rundy udało się klubowi uzyskać pozytywną decyzję KGiD pozwalającą na grę trenujących w nim już od miesiąca zawodników niegdyś stanowiących trzon Skry Warszawa. Wydawało się, że taka ekipa powalczy o najwyższe cele. Jednak nawet z tymi wzmocnieniami o sukcesy łatwo nie było – „nowa” Pogoń przegrała nie tylko z Ogniwem Sopot, ale i z Budo 2011, którzy odnieśli porażki we wszystkich sześciu wcześniejszych spotkaniach.

Przed nami nowa runda i w składzie widzimy nowe wzmocnienia, jak na naszą ligę spektakularne – siedlczanie kolejny raz skorzystali na kłopotach rywali i ściągnęli do siebie kilku graczy z Budo 2011 Aleksandrów Łódzki, w tym Oleksandra Szewczenkę i przykładającego seriami w ubiegłym sezonie Witalija Kramarenkę. Ta drużyna może wygrać z każdym i choć strata jest już chyba zbyt duża, aby marzyć o czymś więcej niż o małym finale, walka o brąz wciąż na pewno jest w zasięgu. A tam siedlczanie nie będą pozbawieni szans na wygraną, niezależnie od tego, kto będzie ich przeciwnikiem.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

piąte miejsce, bilans: 5 zwycięstw, 5 porażek

najwięcej punktów:
1. Nkululeko Ndlovu (63)
2. Paul Walters (30)
3. Grzegorz Muszyński (25)

najwięcej przytożeń:
1. Grzegorz Muszyński (5)
2. Siokivaha Halaifonua
i Giorgi Maisuradze (po 4)

najdłużej na boisku:
1. Krystian Adamiak
2. Siokivaha Halaifonua
3. Petelo Pouhila

Trener

Łukasz Nowosz – ur. 1985, były zawodnik ataku AZS AWF Warszawa (tu został mistrzem kraju), Ognia Sopot i Skry Warszawa. Karierę trenerską długo wiązał z Warszawą – w początkach trenerskiej kariery pracował z rugbystkami Legii Warszawa. Przez długi czas był szkoleniowcem Skry Warszawa, aż do zdyskwalifikowania klubu przed rokiem. Jesienią zastąpił Eduarda Vertyletskyia na stanowisku trenera Pogoni Siedlce, przychodząc tu z grupą byłych graczy Skry. Wisi jednak nad nim kilkumiesięczne zawieszenie orzeczone przez KGiD.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Adamiak Krystian	Polska	2001	skrzydłowy	10 (10)	15	3	
Asatiani Rati	 Gruzja	1993	filar	9 (9)	15	3	
Bareja Bartłomiej	Polska	2002	wspieracz	6 (4)	5	1	
Bobryk Eryk	Polska	2004	łącznik młyna	4 (1)			
Boruc Kacper	Polska	20023	skrzydłowy	1 (0)			
Bosiacki Robert	Polska	1989	rwacz	8 (4)	5	1	1 ż.
Botha Bercho	 Południowa Afryka	1996	rwacz	1 (1)			1 ż.
Cal Jan	Polska (12)	1988	rwacz	2 (2)			
Chróściel Adrian	Polska (37)	1987	młynarz	1 (1)			
Dąbrowski Mateusz	Polska	1994	środkowy				
Gdula Daniel	Polska (21)	1994					
Gołąb Tomasz	Polska (3)	1984					
Gołuchowski Mateusz	Polska	1990	wspieracz	1 (1)	5	1	
Halaifonua Siokivaha Taufui	 Tonga / Polska (15)	1995	środkowy	10 (10)	20	4	2 ż.
Janeczko Arkadiusz	Polska (4)	1993	wspieracz	4 (4)			
Kargol Norbert	Polska	1986	rwacz	8 (4)	5	1	1 ż.
Kasiński Miłosz	Polska	1994	skrzydłowy	4 (2)			
Kępa Michał	Polska	1989					
Korneć Łukasz	Polska (3)	2002	obrońca	8 (8)	15	3	
Kosiorek Daniel	Polska	1996	filar	2 (1)			1 ż.
Kostatkowski Sebastian	Polska (6)	1993	filar	5 (1)	5	1	
Kramarenko Vitalii	 Ukraina	1987	filar	9 (9)	15	3	
Krawczyk Adam	Polska	2004					
Kryszczuk Maciej	Polska	1971					
Lament Mateusz	Polska (5)	1993	obrońca	1 (1)			
Maciejewski Marcin	Polska	1991	młynarz	3 (3)			
Maisuradze Giorgi	 Gruzja	1996	wspieracz	8 (8)	20	4	
Mangongo Martin	 Zimbabwe	1998	obrońca	4 (2)	15	3	
Matusewicz Maciej	Polska	1989					
Miałkowski Adrian	Polska	1979					
Mirosz Marek	Polska (12)	1983					
Mirosz Michał	Polska (16)	1989	rwacz	5 (5)			
Muszyński Grzegorz	Polska	1991	rwacz	10 (10)	25	5	2 ż.
Ndlovu Nkululeko	 Południowa Afryka	1994	łącznik ataku	9 (8)	63	1	
Panasiuk Maciej	Polska (1)	1994					
Pątek Igor	Polska	2002	skrzydłowy	4 (4)	5	1	
Pouhila Petelo	 Tonga	1996	filar	9 (9)	10	2	
Prządka Konrad	Polska	2001		2 (0)			
Radzikowski Arkadiusz	Polska	2002	wspieracz	7 (4)			
Rajewski Dawid	Polska	1992		2 (0)			
Rajewski Przemysław	Polska (5)	1995	środkowy	8 (3)	5	1	
Reksulak Patryk	Polska (19)	1995	obrońca	5 (2)	7	1	
Shalaiev Mykola	 Ukraina	1996		1 (0)			
Shevchenko Oleksandr	 Ukraina	1997	wspieracz	9 (9)	10	2	2 ż.
Skup Kacper	Polska	2003	skrzydłowy	7 (6)	15	3	
Stówik Jakub	Polska	1989		4 (0)			
Stempel Paweł	Polska	1987					
Struchkovskiy Ihor	Polska	1995	młynarz	3 (3)			
Sychov Dmytro	 Ukraina	2005					
Ślusarczyk Łukasz	Polska	1992		1 (0)			
Trybus Daniel	Polska (3)	1992	łącznik młyna	9 (9)	10	2	
Walters Paul	 RPA / Polska (1)	1992	łącznik ataku	5 (3)	30		1 ż.
Wrona Michał	Polska	1994	obrońca	8 (1)			

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono m.in.

Krasuski Mateusz	Polska	2004	młynarz	5 (3)			
Vertyletskyi Eduard	 Ukraina	1991	wiązacz	6 (4)	5	1	

Drew Pal 2 Lechia Gdańsk

Rugby Club Lechia Gdańsk

www: <http://lechiarugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/RugbyClubLechiaGdansk>

sezon w Ekstralidze: sześćdziesiąty siódmy (nieprzerwanie: też sześćdziesiąty siódmy), debiut w sezonie 1958

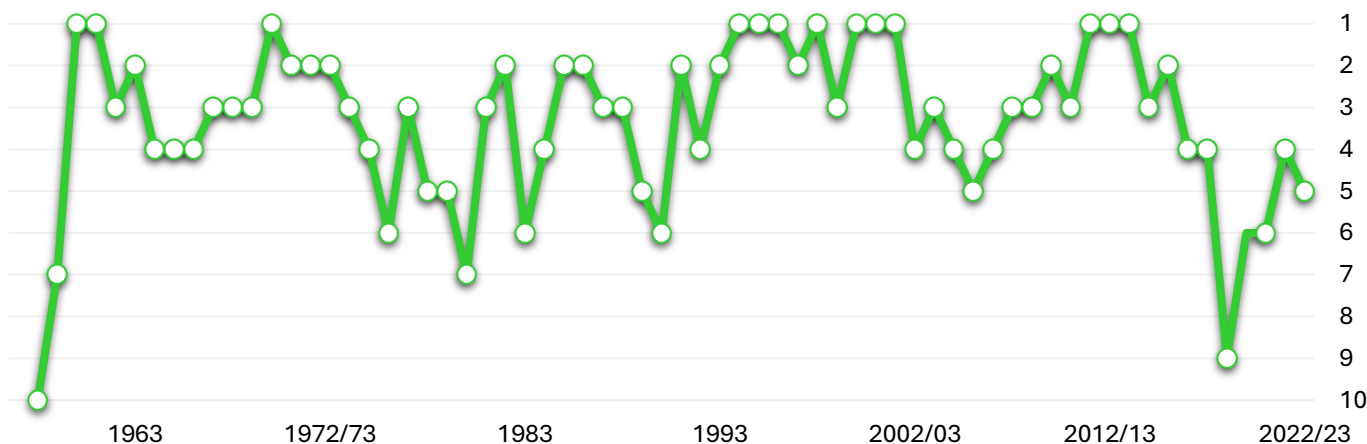
medale mistrzostw Polski: 13 złotych (1960, 1961, 1970, 1994–1996, 1998, 2000–2002, 2012–2014), 12 srebrnych (1963, 1971–1973, 1982, 1985, 1986, 1991, 1993, 1997, 2010, 2016), 15 brązowych (1962, 1967–1969, 1974, 1977, 1981, 1987, 1988, 1999, 2004, 2008, 2009, 2011, 2015)

Ile można czekać – pewnie takie pytania zadają sobie kibice w Gdańsku. Klub, który przyzwyczaił ich przez dziesięciolecia do medali, notuje teraz najgorszy okres w historii. Najgorszy nie oznacza bardzo zły – po prostu wciąż nie może wrócić na podium, w choć w ostatnich dwóch sezonach zajmowała miejsca tuż za nim. Ostatni skończyła na piątym miejscu po nieustających eksperymentach na pozycji łącznika ataku.

Jesienią eksperymenty się skończyły. Gdańszczanie znaleźli Namibijczyka Denzo Bruwera, który dał im tak długo wyczekiwaną pewność na kluczowej pozycji na boisku. Sprawdzili się ściągnięci przed sezonem młodzi Tongijczycy (zwłaszcza Antony Siale). Wciąż jednak to była jedna z najmłodszych drużyn w Ekstralidze i przegrywała (choć niekiedy bardzo skromnie, jak 20:24 z Orkanem) z wszystkimi wyżej notowanymi przeciwnikami – zwycięstwa odnosila tylko nad ekipami z ostatniej trójki w tabeli.

W efekcie Lechia zajmuje szóste miejsca w tabeli, ze stratą sześciu punktów do czwartego miejsca. W przerwie zimowej wzmocniła się dwoma Namibijczykami oraz reprezentantem Polski Seanem Cole'm, który przyszedł tu z Aleksandrowa Łódzkiego. Pozyskała sponsora tytularnego. Będzie walczyć o awans do małego finału, ale cel ten może być trudny do osiągnięcia – zwłaszcza, że przed nią w tabeli jest siedlecka Pogoń, której miejsce na pewno nie odzwierciedla oczekiwań. Lechia to wciąż drużyna w czasie przebudowy i kto wie, czy najlepszego nie powinniśmy się po niej spodziewać dopiero za jakiś czas.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

szóste miejsce, bilans: 4 zwycięstwa, 6 porażek

najwięcej punktów:

1. Denzo Bruwer (114)

2. Antony Siale (50)

3. Zavien Klaasen, Michał Krużycki i Robert

Wójtowicz (po 15)

najwięcej przytożeń:

1. Antony Siale (10)

2. Zavien Klaasen, Michał Krużycki i

Robert Wójtowicz (po 3)

najdłużej na boisku:

1. Mateusz Kolas

2. Zavien Klaasen

i Taholo Selupe

Trener

Paweł Lipkowski – ur. 1978, od wieku kadeta grał w Lechii Gdańsk, z którą zdobył trzy tytuły mistrza kraju. 14 razy wystąpił w reprezentacji kraju, grał na pozycjach skrzydłowego i obrońcy. Trenowanie zaczął od grup młodzieżowych w Pruszcze Gdańskim. Od 2012 do 2017 był trenerem Lechii Gdańsk i powrócił na to stanowisko przed półtora roku, zastępując na nim Jurija Buchało.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Beśka Sebastian	Polska	1994	filar	10 (3)	5	1	1 ż.
Beukes Elmarco Willmorr	 Namibia	1999					
Boczulak Paweł	Polska	1997	łącnik młyna	10 (10)	4		
Bracik Miłosz	Polska	1998	skrzydłowy				
Bruwer Denzo Joelle	 Namibia	1999	łącnik ataku	9 (9)	114	2	
Buczek Grzegorz	Polska (34)	1986	młynarz	7 (7)	5	1	
Cole Sean	 Anglia / Polska (3)	2001	łącnik młyna	9 (9)	11	1	
Czapkowski Jerzy	Polska	2005					
Czerniak Aleksander	Polska	2004	skrzydłowy	6 (6)	10	2	
Dabkiewicz Radosław	Polska	1995	wspieracz	10 (10)			
Dobkowski Sebastian	Polska	1976					
Fibek Karol	Polska	2005		2 (0)			
Górniewicz Igor	Polska	2000	skrzydłowy	4 (0)			
Hawanga Owen Manuel	 Namibia	2003					
Huhane Henrik Damaso	 Tonga	2004	filar	10 (10)			
Janeczko Rafał	Polska (13)	1987	łącnik młyna				
Kamoń Norbert	Polska	1977		1 (0)			
Klaasen Zavien Juzayne	 Południowa Afryka	1996	wiązacz	10 (10)	15	3	
Kolas Mateusz	Polska (2)	2004	obrońca	10 (10)	10	2	
Kopecki Antoni	Polska	2003					
Kopecki Jan	Polska	2005		1 (0)			
Kopernik Piotr	Polska	2003					
Kossakowski Milan	Polska	1998	rwacz	8 (7)			
Kruszczyński Bartosz	Polska	2000	skrzydłowy	9 (2)	10	2	
Krużycki Michał	Polska (41)	1987	wspieracz	6 (5)	15	3	
Lademann Rafał	Polska	1988	wspieracz	2 (0)			
Niespodziany Olaf	Polska	2001	rwacz	8 (3)			
Olender Igor	Polska	2004		1 (0)			
Olszewski Igor	Polska	1994	filar	8 (3)			
Płonka Marek	Polska (22)	1987	rwacz	5 (5)	10	2	2 ż. 1 cz
Rachubka Kacper	Polska	2005	filar	9 (1)			
Reczek Sebastian	Polska	2004					
Rokicki Tomasz	Polska (24)	1987		6 (0)			
Romanowicz Jakub	Polska	2003	skrzydłowy	7 (3)			
Rossochacki Dorian	Polska	2004		2 (0)			
Selupe Taholo Lelea	 Tonga	2002	środkowy	10 (10)	10	2	
Siale Antony of Padua S.M.	 Tonga	2002	skrzydłowy	9 (9)	50	10	4 ż.
Sidorowicz Adam	Polska	2004		1 (0)			
Smoliński Krzysztof	Polska	1995	rwacz	9 (9)			
Szymanowski Karol	Polska	1995	filar	8 (6)	5	1	1 ż.
Wasilewski Jakub	Polska (1)	2004	wspieracz	8 (2)			
Wojnicz Jerzy	Polska	2002	filar				
Wójtowicz Robert	Polska (6)	1997	skrzydłowy	10 (10)	15	3	

Arka Gdynia

Rugby Club Arka Gdynia

www: <https://www.arkarugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/RCArkaGdynia>

sezon w Ekstralidze: dwudziesty szósty (nieprzerwanie: też dwudziesty szósty), debiut w sezonie 1998

medale mistrzostw Polski: 4 złote (2004, 2005, 2011, 2015), 6 srebrnych (1999, 2000, 2002, 2007, 2009, 2013),
5 brązowych (2001, 2008, 2010, 2012, 2014)

Ostatnie lata to wyniki, do których kibice Arki nie są przyzwyczajeni. Klub powstał pod koniec lat 90. i od razu zaważował polskie rugby, przez kilkanaście lat praktycznie nie schodząc z podium mistrzostw kraju. Kłopoty przyszły kilka lat temu, gdy twórcy wielkich sukcesów się wykruszyli. Drużyna zamiast walczyć o medale zaczęła bronić się przed spadkiem i kilka razy trafiała do baraży o utrzymanie. Z ligi nie spadła, ale do walki o medale wciąż daleko – dwa poprzednie sezony gdynianie kończyli na siódmym miejscu.

Jesienią było podobnie – ostatnią rundę Arka ponownie zakończyła zajmując siódmą lokatę. Jednak jej występy wyglądały ciut lepiej niż w poprzednim sezonie. Sporą zastęgę miał w tym powrót nieobecnego przez rok (sprawdzał się wtedy w Gruzji, m.in. zaliczając Rugby Europe Super Cup) młodego ukraińskiego łącznika ataku, Antona Szaszero, który świetnie współpracował z jeszcze młodszym, a bardzo skutecznym środkowym Eujaanem Bothą. Swoje dokładał weteran Dawid Banaszek. Niestety, dobre występy rzadko przekładały się na zwycięstwa, których gdynianie uzbierali tylko trzy (oprócz wygranych z ekipami łódzkimi, zwyciężyli także w derbowym pojedynku Lechię Gdańsk).

Nachodząca runda nie przyniesie chyba wielkiej zmiany w tym stanie. O istotnych zmianach w składzie nie słychać (klub poinformował tylko o sprowadzeniu dwóch zagranicznych filarów – ruch mający na celu wzmocnienie młyna, który jest bolączką tej drużyny). Gdynianie mają sporą stratę do czwartego miejsca, a jednocześnie są pewni utrzymania. Będzie to zatem kolejna runda, w której celami będą po prostu zwycięstwa w kolejnych spotkaniach.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

siódme miejsce, bilans: 3 zwycięstwa, 7 porażek

najwięcej punktów:

1. Anton Shashero (67)
2. Dawid Banaszek (57)
3. Eujaan Botha (40)

najwięcej przytożeń:

1. Eujaan Botha
- i Anton Shashero (po 8)
3. Szymon Sirocki (5)

najdłużej na boisku:

1. Eujaan Botha
2. Anton Shashero
3. Kacper Krużycki

Trener

Łukasz Szostek – ur. 1983, zaczynał karierę w Ogniwie Sopot, a potem długie lata grał dla Arki Gdynia, 49-krotny reprezentant Polski (występował w niej w latach 2002–2015), trzykrotny mistrz kraju. Karierę skończył w 2019. Był trenerem młodzieży w gdyńskim klubie. Seniorską drużynę Arki objął zimą 2022/2023 po rezygnacji Dariusza Komisarczuka i Pawła Dąbrowskiego.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Banaszek Dawid	Polska 🇵🇱 (41)	1987	obrońca	10 (10)	57		1 ż.
Bartkowiak Daniel	Polska 🇵🇱 (7)	1983	filar	4 (0)			
Bojke Piotr	Polska	1990	filar	10 (10)	5	1	1 ż.
Botha Eujaan	 Południowa Afryka	2001	środkowy	10 (10)	40	8	
Bracik Kewin	Polska 🇵🇱 (8)	1995	rwacz	7 (6)	15	3	
Chirume Zvikomborero	 Zimbabwe / Polska	1998	rwacz	7 (6)			
Ciuła Wojciech	Polska	1988					
Derwis Oskar	Polska	2001	filar	5 (0)			1 ż.
Gajowniczek Paweł	Polska	1996	rwacz	6 (0)			
Karasevych Mykola	 Ukraina	2002	środkowy	10 (10)	5	1	
Kasperek Łukasz	Polska 🇵🇱 (1)	1981	filar	6 (1)	10	2	
Król Karol	Polska	2005					
Kruk-Miler Bartosz	Polska	2004		5 (0)			
Krużycki Kacper	Polska	1994	wiązacz	10 (10)	5	1	1 ż.
Kuleta Mateusz	Polska	2003		1 (0)			
Kuzimski Jakub	Polska	1998	rwacz	9 (6)			
Kuzimski Tymoteusz	Polska	2005		1 (0)			
Lipski Karol	Polska	1992	skrzydłowy				
Litwińczuk Adam	Polska	1999	wiązacz	10 (8)	10	2	
Mamagulashvili Giga	 Gruzja	1992					
Mohyla Dominik	Polska 🇵🇱 (1)	2002	młynarz	10 (10)	5	1	
Papunashvili Sandro	 Gruzja	1996	wspieracz	10 (4)			
Podolski Daniel	Polska 🇵🇱 (6)	1982		8 (0)			
Rakowski Radosław	Polska 🇵🇱 (14)	1993	skrzydłowy	8 (8)	15	3	1 ż.
Rizhamadze Zurab	 Gruzja	2000	filar	10 (9)	10	2	
Rompa Mariusz	Polska	1998					
Shashero Anton	 Ukraina	1999	łącznik ataku	10 (10)	67	8	1 ż.
Sipapate Gabriel	 Zimbabwe	1995					
Sirocki Szymon	Polska 🇵🇱 (16)	1990	skrzydłowy	7 (7)	25	5	
Steindl Patrick	Polska	1996	skrzydłowy	10 (5)	15	3	2 ż.
Stosik Nikodem	Polska	2004	skrzydłowy	5 (0)			
Szyc Mateusz	Polska	1996	łącznik młyna	7 (7)	5	1	1 ż.
Torbiarczyk Robert	Polska	2005		3 (0)			
Turzyński Damian	Polska	2005	łącznik młyna	3 (3)	5	1	
Wolszon Marcin	Polska	2000	skrzydłowy				
Zdunek Arkadiusz	Polska	1985	wspieracz				
Zypper Oskar	Polska	1996	wspieracz	10 (10)	5	1	

Budo 2011 Aleksandrów Łódzki

Budowlani Rugby Spółka Akcyjna

www: <https://budorugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/BUDO2011AleksandrowLodzki>

sezon w Ekstralidze: czternasty (nieprzerwanie: też czternasty), debiut w sezonie 2010/2011

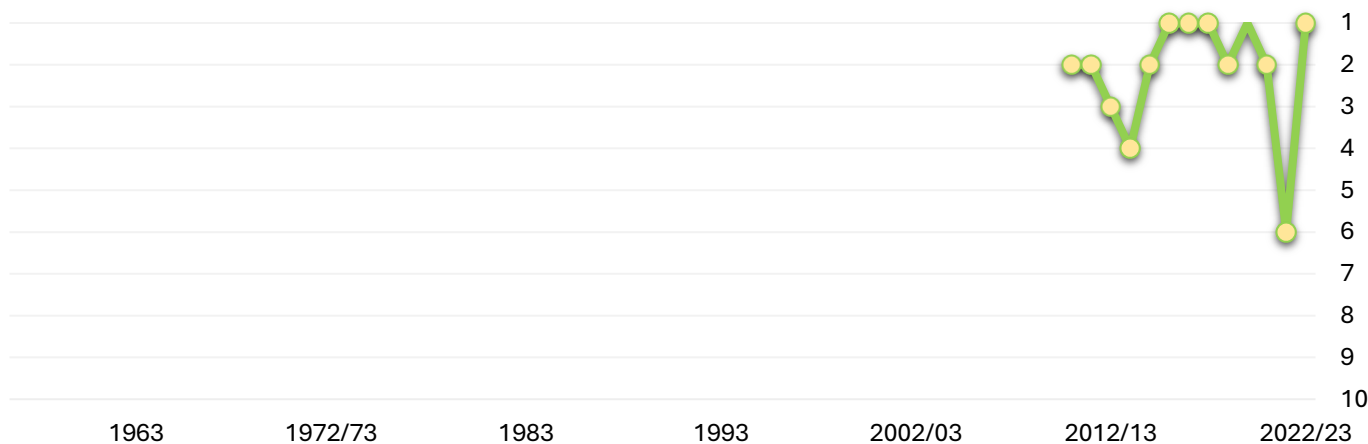
medale mistrzostw Polski: 4 złote (2016–2018, 2023), 5 srebrnych (2011, 2012, 2015, 2019, 2021), 1 brązowy (2013)

Obecny mistrz kraju, od czasu wyodrębnienia drużyny seniorskiej Budowlanych Łódź i przekształcenia w jedyną w polskim rugby spółkę akcyjną niemal nieschodzący z podium mistrzostw Polski. Jeszcze niedawno notował serię trzech mistrzostw kraju z rzędu, potem przegrywał w finałach. Przed dwoma laty nadszedł kryzys (poniekąd spowodowany osłabieniem kadrowym w wyniku zakazu transferowego nałożonego za brak pracy z młodzieżą), drużyna zajęła najniższe w swojej historii miejsce. Jednak w ostatnim sezonie, choć wielkich wzmocnień kadrowych nie było i choć drużyna niezadowolona ze wsparcia uzyskiwanego z łódzkiego urzędu przeniosła się do Aleksandrowa Łódzkiego, sięgnęła po kolejny złoty medal mistrzostw kraju.

Jesienią ubiegłego roku przyszedł kolejny kryzys. Trudno było oczekiwać powtórzenia mistrzostwa kraju, ale upadek Budo przeszedł najśmielsze oczekiwania. Po pierwszym, zaciętym meczu z Ogniwem Sopot, przegranym dopiero w końcówce, w pięciu kolejnych spotkaniach nawet nie zbliżyło się do zwycięstwa. Przetamania przyszło dopiero pod koniec rundy – jednak zwycięstwa nad Pogonią Siedlce (w tej sytuacji raczej niespodziewane) i najstarszymi w lidze Budowlanymi Łódź nie zmieniły przedostatniej lokaty, jaką zespół zajmował przez niemal całą rundę.

A zimą wszystko się rozsypało. Na koniec rundy jesiennej ogłosił odejście wieloletni trener Przemysław Szyburski, a w kolejnych tygodniach dochodziły informacje o pojawieniu się kolejnych kluczowych zawodników Budo w innych klubach. W efekcie dzisiaj w systemie PZR klub ma zgłoszonych do rozgrywek tylko 19 graczy (a podobno efektywnie jest ich jeszcze mniej), uzyskał przesunięcie pierwszego spotkania, ale nie tylko obrona mistrzowskiego tytułu jest niemożliwa (o tym można było zapomnieć już w połowie jesieni), ale w praktyce nie wygląda na to, aby miał szanse na dokończenie sezonu.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

ósmie miejsce, bilans: 2 zwycięstwa, 7 porażek

najwięcej punktów:

1. Kamil Brzozowski (56)
2. Przemysław Dobijański, Lomani Fili i Vitalii Kramarenko (po 15)

najwięcej przytożeń:

1. Przemysław Dobijański, Lomani Fili i Vitalii Kramarenko (po 3)

najdłużej na boisku:

1. Vitalii Kramarenko
2. Sean Cole
3. Dawid Kinast

Trener

Mirostaw Żórawski – ur. 1964, wieloletni gracz ataku łódzkich Budowlanych. Cztery razy wystąpił w reprezentacji Polski. Trenował grupy młodzieżowe w łódzkim klubie, przez większość lat 90. był grającym trenerem seniorów Budowlanych, a potem ponownie prowadził tę drużynę w latach 2008–2013 (dwa mistrzostwa kraju). W latach 90. prowadził młodzieżowe reprezentacje Polski, był też sędzią międzynarodowym. Ostatnio był współpracownikiem Przemysława Szyburskiego w Budo. Ten ostatni odszedł na koniec rundy i Żórawski pozostał jedynym trenerem zgłoszonym w systemie PZR.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Brzozowski Kamil	Polska	1989	łącznik ataku	7 (7)	56	1	
Dutka Grzegorz	Polska	1987					
Fili Lomani	 Tonga	1990	środkowy	9 (9)	15	3	
Glinkowski Fabian	Polska	2005					
Karpiński Piotr	Polska (10)	1989	wspieracz	4 (4)			
Lewandowski Hubert	Polska	2000	wiązacz	9 (4)			
Lewicki Stanisław	Polska	2005		0 (1)			
Mikautadze Temur	 Gruzja	2000	rwacz	3 (3)			1 ż.
Nibladze Davit	Polska	1987	rwacz	9 (9)			1 ż.
Olejniak Patryk	Polska	2000	rwacz	7 (2)			
Orłowski Maciej	Polska	1988					
Pietrzak Bartłomiej	Polska	2005	skrzydłowy	5 (2)	10	2	
Plesiński Cezary	Polska	1999	młynarz				
Pogorzelski Krystian	Polska (12)	1996	obrońca	1 (1)			
Serafin Przemysław	Polska	1997	rwacz	6 (4)	5	1	1 cz.
Szyburski Przemysław	Polska	1978					
Urbaniak Paweł	Polska	1997	obrońca	6 (4)			1 ż.
Witkowski Szymon	Polska	1997	wiązacz	7 (5)			
Wlazlak Damian	Polska	1997	skrzydłowy	9 (6)			

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono m.in.

Cole Sean	 Anglia / Polska (3)	2001	łącznik młyna	9 (9)	11	1	
Dobijański Przemysław	Polska (3)	2001	środkowy	6 (6)	15	3	
Kacprowicz Robert	Polska	1998	filar	8 (1)	5	1	
Kinast Dawid	Polska	1998	młynarz	9 (9)	5	1	
Krajka Jan	Polska	1998	skrzydłowy	7 (3)			1 ż.
Kramarenko Vitalii	 Ukraina	1987	filar	9 (9)	15	3	
Krupa Szymon	Polska	2004		3 (0)			
Kubalewski Bartosz	Polska	1996	środkowy	8 (8)	5	1	
Mchedlidze Toma	 Gruzja / Polska (4)	1984	filar	8 (8)	5	1	
Prodeus Dmytro	 Ukraina	1998	skrzydłowy	6 (6)	10	2	
Shevchenko Oleksandr	 Ukraina	1997	wspieracz	9 (9)	10	2	2 ż.
Stempin Karol	Polska	2003		1 (0)			
Tsivtsivadze Irakli	 Gruzja	1995	wiązacz	7 (6)			
Wrona Michał	Polska	1994	obrońca	8 (1)			

Budowlani WizjaMed Łódź

Klub Sportowy „Budowlani” Łódź

www: <https://ksb-rugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/ksblodz/>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty czwarty (nieprzerwanie: pierwszy), debiut w sezonie 1969

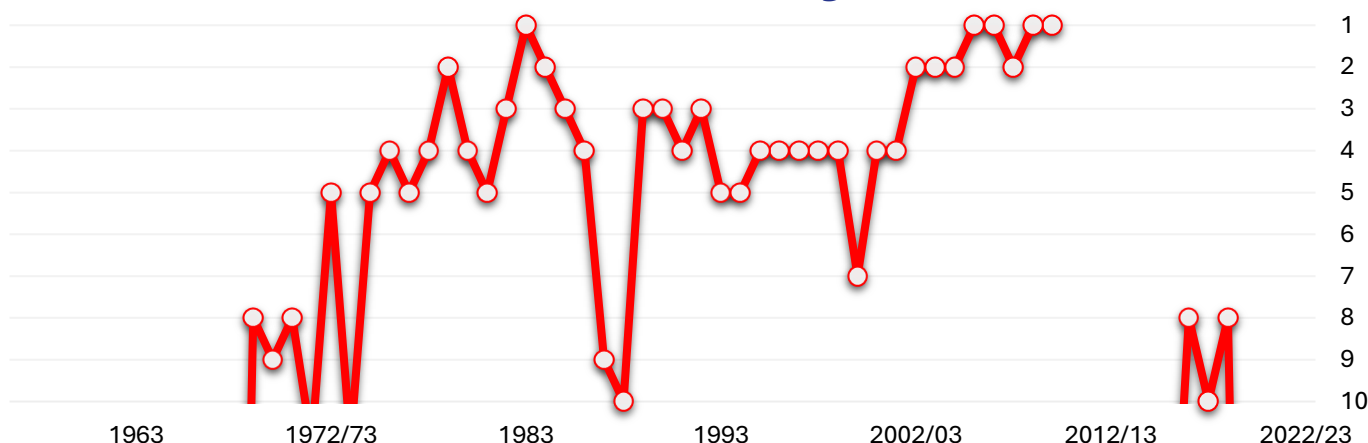
medale mistrzostw Polski: 5 złotych (1983, 2006, 2007, 2009, 2010), 6 srebrnych (1979, 1984, 2003–2005, 2008), 5 brązowych (1982, 1985, 1989, 1990, 1992)

Łódzcy Budowlani są tegorocznym beniaminkiem, ale jednocześnie klubem z bardzo długą historią w Ekstralidze. Po podziale klubu na początku poprzedniej dekady, konflikcie „w rodzinie” i decyzji o odbudowie drużyny seniorów na powrót dawnych sukcesów przychodzi czekać – w międzyczasie seniorów stać było tylko na kilka sezonów w Ekstralidze z kiepskimi miejscami i zakończonych spadkiem.

Po kilku latach przerwy Budowlani wrócili do Ekstraligi pół roku temu pewnie wygrywając rozgrywki na jej zapleczu. Jesienią okazało się jednak, że znakomite wyniki z I ligi nie oznaczają przebicia się w Ekstralidze. Budowlani przegrali wszystkie swoje spotkania, we wszystkich tracili po ponad 40 punktów (raz nawet ponad setkę), a co gorsza – było coraz gorzej, duch w drużynie zdawał się upadać, bo pod koniec rundy zaliczyli serię czterech spotkań, w którym sami nie zdobyli ani jednego punktu.

Nic dziwnego, że potrzebowali zmian. Co prawda wobec kłopotów rywali zza miedzy spadek nie powinien łodziom grozić, jednak na pewno ambicją klubu jest nie tylko szkolenie młodzieży, ale także zbieranie punktów w rozgrywkach seniorów. W przerwie zimowej doszło w składzie do dużych zmian – w drużynie pozostała liczna wychowana na miejscu młodzież, ale wymieniono większość zagranicznego kontyngentu, ściągnięto dwóch graczy z upadającego Budo 2011, a do Kacpra Palamarczuka dołączyło dwóch graczy, którzy także niedawno zadebiutowali w reprezentacji Polski (bracia Niedzwieccy z Australii – w momencie zamknięcia przewodnika jeszcze nieobecni w systemie PZR). Jest też nowy, egzotyczny trener, który podobno pracował z drużyną już od kilku tygodni. Czy za tymi zmianami przyjdą lepsze wyniki? Cóż, to jedna z największych niewiadomych wiosny. Jednak nawet tylko zmniejszenie różnicy dzielącej drużynę od reszty stawki, unikanie wysokich porażek, a czasami sprawienie niespodzianki i wykradnięcie punktów wyżej notowanym rywalom byłoby cenne nie tylko dla Budowlanych, ale dla całej ligi.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

dziewiąte miejsce, bilans: 10 porażek

najwięcej punktów:

1. Juan Cruz Romero (10)
2. Filip Soszka (7)
3. Corne Pienaar (6)

najwięcej przytożeń:

1. Juan Cruz Romero (2)
2. 7 zawodników (po 1)

najdłużej na boisku:

1. Dawid Tarnawski
2. Alan Owczarek
3. Filip Soszka

Trener

Claudio Marcelo Venturino – nowa postać w polskim rugby rodem z Argentyny, jeden z najstarszych szkoleniowców w Ekstralidze (jeśli wierzyć tropom z Internetu – 59 lat). Trener z wieloletnim doświadczeniem, w swoim kraju ostatnio pracował z młodzieżą stołecznego RC Pucará (seniorska drużyna gra w drugiej lidze Buenos Aires), wcześniej związany był też z JC Rosario (liga Litoral) czy CA Chascomús, gdzie pełnił funkcje dyrektora sportowego.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	pozycja	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				kartki
				mecze (XV)	punkty	przyżożenia		
Asi Tiueti	 Nowa Zelandia	1992						
Bartczak Patryk	 Polska	1999						
Cisak Tomasz	 Polska	1981						
Cooper John Garrett	 Stany Zjednoczone	1989	wspieracz	2 (2)				
Czekalski Mateusz	 Polska	2005						
Czyszczon Oskar	 Polska	2000	młynarz	7 (7)				
Delpont Altus	 Południowa Afryka	1996						
Dobrakowski Tomasz	 Polska	1994	filar	7 (2)				
Dośpiat Mariusz	 Polska	1986						
Drynkowski Kacper	 Polska	2003	skrzydłowy	9 (4)				
Dudek Michał	 Polska	2002	łącznik młyna	9 (8)	4			
Horimatsu Kanato	 Japonia	2001		1 (0)				
Janowski Tomasz	 Polska	1983						
Justyński Krzysztof	 Polska	1987	rwacz	4 (4)			1 ż.	
Kacprowicz Robert	 Polska	1998	filar	8 (1)	5	1		
Kaczmarek Adrian	 Polska	2004		5 (0)				
Kaczmarek Mikołaj	 Polska	2000						
Karbownik Mateusz	 Polska	1993						
Kiedos Artur	 Polska	1993						
Kmieciak Aleksander	 Polska	2003	rwacz	4 (3)				
Kobus Kacper	 Polska	2005						
Kowalewski Mateusz	 Polska	1992						
Kretschmer Filip	 Polska	2002	młynarz	9 (3)				
Łaszcz Michał	 Polska	2002	łącznik ataku	10 (9)	5	1		
Łazowski Aleksander	 Polska	2005						
Madaj Makary	 Polska	2002	wspieracz	5 (5)				
Majcherczyk Krzysztof	 Polska	1994						
Majczyk Jakub	 Polska	2004	rwacz	6 (1)				
Massalski Dominik	 Polska	2004		9 (0)	3			
Michałek Bartłomiej	 Polska	2005		5 (0)				
Mirowski Mateusz	 Polska	2004	filar	5 (1)				
Mlauzi Thuthani	 Zimbabwe	1998						
Muñoz Botero Daniel Andres	 Kolumbia	1996	rwacz	9 (5)	5	1		
Nowak Mateusz	 Polska	2002	rwacz	7 (3)				
Omelczuk Tomasz	 Polska	1991		1 (0)				
Owczarek Alan	 Polska	2003	obrońca	10 (9)				
Palamarczuk Kacper	 Polska (10)	2002	wiązacz	7 (7)	5	1		
Peska Tomasz	 Polska	2003						
Petit Emil	 Polska	1997	wspieracz	4 (4)				
Pietrzak Przemysław	 Polska	1981						
Prasał Jarosław	 Polska	1980						
Puchalski Sebastian	 Polska	1978						
Rembowski Artur	 Polska	2003	środkowy	3 (2)				
Rusek Tadeusz	 Polska	1980						
Sawicki Adam	 Polska	1996						
Sikora Bartosz	 Polska	2005	rwacz	4 (1)				
Sikora Piotr	 Polska	2002						
Soszka Filip	 Polska	2004	środkowy	10 (7)	7	1		
Stańczykowski Adrian	 Polska	2004	skrzydłowy	5 (5)	5	1		
Stolarz Sebastian	 Polska	1990	rwacz	7 (7)	5	1		
Szczukocki Bartłomiej	 Polska	1991	środkowy	3 (3)			1 ż.	
Śmiechowicz Łukasz	 Polska	1980		4 (0)				
Tabatadze Ilia	 Gruzja	1987	filar	6 (6)			1 ż.	
Tarnawski David	Polska	1995	skrzydłowy	10 (10)				
Tsapenko Dmytro	Ukraina	2005	wspieracz	2 (2)				
Tsivtsivadze Irakli	Gruzja	1995	wiązacz	7 (6)				
Walas Wojciech	Polska	1995						
Wisniewski Jake	Walia / Polska (4)	2004						
Woźniak Konrad	Polska	2005		1 (0)				
Wójcik Michał	Polska	1996						

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono m.in.

Aranda German Osvaldo	 Argentyna	1988	filar	10 (8)			
Mkheidze Bakari	 Gruzja	1998	środkowy	7 (6)	5	1	2 ż.
Pienaar Corne	 Południowa Afryka	1995	łącznik ataku	7 (7)	6		
Romero Juan Cruz	 Argentyna	1994	rwacz	7 (7)	10	2	4 ż.
Zarovnyi Klym	 Ukraina	1999	rwacz	2 (2)			

Kalendarz spotkań

Marzec 2024

XII kolejka: 23–24 marca

Budo 2011 Aleksandrów Łódzki – Orlen Orkan Sochaczew
[przełożony na 7 kwietnia]
Budowlani WizjaMed Łódź – Edach Budowlani Lublin
Pogoń Awenta Siedlce – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Arka Gdynia – Juvenia Kraków
pauzuje Ogniwo Sopot

XIII kolejka: 30–31 marca

Juvenia Kraków – Pogoń Awenta Siedlce
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Budowlani WizjaMed Łódź
Edach Budowlani Lublin – Budo 2011 Aleksandrów Łódzki
Orlen Orkan Sochaczew – Ogniwo Sopot
pauzuje Arka Gdynia

Kwiecień 2024

XIV kolejka: 13–14 kwietnia

Ogniwo Sopot – Edach Budowlani Lublin
Budo 2011 Aleksandrów Łódzki – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Budowlani WizjaMed Łódź – Juvenia Kraków
Pogoń Awenta Siedlce – Arka Gdynia
pauzuje Orlen Orkan Sochaczew

XV kolejka: 21–22 kwietnia

Arka Gdynia – Budowlani WizjaMed Łódź
Juvenia Kraków – Budo 2011 Aleksandrów Łódzki
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Ogniwo Sopot
Edach Budowlani Lublin – Orlen Orkan Sochaczew
pauzuje Pogoń Awenta Siedlce

Maj 2024

XVI kolejka: 4–5 maja

Orlen Orkan Sochaczew – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Ogniwo Sopot – Juvenia Kraków
Budo 2011 Aleksandrów Łódzki – Arka Gdynia
Budowlani WizjaMed Łódź – Pogoń Awenta Siedlce
pauzuje Edach Budowlani Lublin

XVII kolejka: 11–12 maja

Pogoń Awenta Siedlce – Budo 2011 Aleksandrów Łódzki
Arka Gdynia – Ogniwo Sopot
Juvenia Kraków – Orlen Orkan Sochaczew
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Edach Budowlani Lublin
pauzuje Budowlani WizjaMed Łódź

XVIII kolejka: 18–19 maja

Edach Budowlani Lublin – Juvenia Kraków
Orlen Orkan Sochaczew – Arka Gdynia
Ogniwo Sopot – Pogoń Awenta Siedlce
Budo 2011 Aleksandrów Łódzki – Budowlani WizjaMed Łódź
pauzuje Drew Pal 2 Lechia Gdańsk

Czerwiec 2024

runda finałowa: 1–2 czerwca

finał
mecze o trzecie miejsce
baraż o utrzymanie w Ekstralidze

Zasady

Faza zasadnicza

- mecze każdy z każdym, mecz i rewanż (runda jesienna i runda wiosenna)
- za zwycięstwo 4 punkty, za remis 2 punkty, za porażkę 0 punktów
- dodatkowo 1 punkt bonusowy dla zwycięskiej drużyny, jeśli zdobędzie o trzy przyłożenia więcej od rywali oraz 1 punkt bonusowy dla przegranej drużyny, jeśli przegra nie więcej niż siedmioma punktami (w obu wypadkach – pod warunkiem, że drużyna będzie miała w protokole meczowym maksymalną liczbę zawodników, tj. 23)
- walkower oznacza wynik 25:0 oraz przyznanie zwycięskiej drużynie 5 punktów, a przegranej odjęcie 1 punktu
- w przypadku równej ilości punktów w tabeli fazy zasadniczej, o klasyfikacji decydują kolejno: bilans bezpośrednich spotkań (mała tabela, uwzględniająca również punkty bonusowe), korzystniejszy bilans małych punktów, większa liczba zdobytych małych punktów, mniejsza liczba czerwonych kartek, mniejsza liczba żółtych kartek, wyższa lokata w poprzednim sezonie, losowanie)

Faza finałowa

- w fazie finałowej dwa spotkania: finał (mecz o mistrzostwo Polski) i mecz o trzecie miejsce
- w finale grają drużyny z pierwszego i drugiego miejsca tabeli fazy zasadniczej, gospodarzem jest drużyna z pierwszego miejsca (chyba że kluby umówią się inaczej)
- w meczu o trzecie miejsce grają drużyny z trzeciego i czwartego miejsca tabeli fazy zasadniczej, gospodarzem jest drużyna z trzeciego miejsca (chyba że kluby umówią się inaczej)
- w przypadku remisu o zwycięstwie decyduje dogrywka (2 x 10 minut), a następnie konkurs kopów na bramkę

Spadek

- ostatnia drużyna tabeli fazy zasadniczej rozgrywa mecz barażowy ze zwycięzcą pierwszej ligi, którego stawką jest gra w Ekstralidze w kolejnym sezonie
- gospodarzem meczu barażowego jest zwycięzca I ligi
- w przypadku remisu o zwycięstwie decyduje dogrywka (2 x 10 minut), a następnie konkurs kopów na bramkę

Składy

- w każdej drużynie w składzie zgłoszonym w protokole meczowym nie może być więcej niż 5 zawodników bez statusu zawodnika polskiego (w rozumieniu przepisów PZR) – nie dotyczy to jedynie graczy sprowadzonych na zastępstwo po kontuzji zawodnika polskiego podczas zgrupowania kadry narodowej
- w każdym meczu w każdej drużynie musi znaleźć się w protokole meczowym co najmniej trzech zawodników U23 (urodzonych w 1999 lub młodszych), w tym co najmniej dwóch U21 (urodzonych w 2001 lub młodszych) – nie dotyczy to jedynie sytuacji, w których gracze danego klubu zostali powołani na zgrupowanie kadry U20 lub U23 odbywające się w czasie meczu; sankcją za niespełnienie tego wymogu jest odjęcie jednego punktu meczowego za pierwszym razem i dwóch punktów w każdym kolejnym przypadku

Sędziowie

Lista sędziów prowadzących mecze w rundzie jesiennej (wraz z liczbą tych spotkań)

- Przemysław Filar – 2
- Bartłomiej Gwozdecki – 4
- Mateusz Ingarden – 6
- Michał Jacek – 1
- Łukasz Jasiński – 9
- Dominik Jastrzębski – 9
- Daniel Kowalski – 1
- Adrian Pawlik – 7
- Daniel Skonieczny – 4

Niższe ligi

Runda jesienna (i odrobina wiosennej) w I lidze

Wyniki

	Posna- nia	Sparta Jarocin	Arka Rumia	Biały- stok	AZS AWF W	Legia W-wa	Hegemon M	Wro- cław
Posnania			87:15	19:57	51:17			
Sparta Jarocin			40:21			44:42	45:17	73:5
Arka Rumia	21:41			26:47	29:45		40:52	
Rugby Białystok		57:12				94:0		46:16
AZS AWF Warszawa		28:34		18:36				46:7
Legia Warszawa	26:22		92:24		28:7		19:20	
Hegemon Mystowice	14:31	19:17		54:5	17:26			26:15
Rugby Wrocław	14:38		7:7	16:36		8:35		

Tabela

Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	Rugby Białystok	8	7	0	1	378:161 (+217)	7	35
2.	Posnania	7	5	0	2	289:164 (+125)	5	25
3.	Sparta Jarocin	7	5	0	2	265:189 (+76)	4	24
4.	Hegemon Mystowice	8	5	0	3	219:198 (+21)	1	21
5.	Legia Warszawa	7	4	0	3	242:219 (+23)	4	20
6.	AZS AWF Warszawa	7	3	0	4	187:202 (-15)	2	14
7.	Rugby Wrocław	8	0	1	7	88:307 (-219)	0	2
8.	Arka Rumia	8	0	1	7	183:411 (-228)	0	2

Runda jesienna (i odrobina wiosennej) w II lidze

Wyniki

	Bud. II Lublin	Wata- ha ZG	RT Olsztyn	Mie- dziowi	Ruda Śl.	Bud. II Łódź
AZS ANS WP Budowlani II Lublin		71:14	17:12	25:0*		15:26
Wataha Zielona Góra	27:13		24:8		84:19	12:48
Koma RT Olsztyn	27:43			38:26	47:7	30:20
Miedziowi Lubin		5:61	22:45		5:15	
Rugby Ruda Śląska	15:45	13:36	29:17	58:19		29:52
Budowlani II Łódź	52:15	84:7		98:7		

*) walkower

Tabela

Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	Budowlani II Łódź	7	6	0	1	380:115 (+265)	5	29
2.	Wataha Zielona Góra	8	5	0	3	265:261 (+4)	3	23
3.	AZS ANS WP Budowlani II Lublin	8	5	0	3	244:173 (+71)	1	22
4.	Koma RT Olsztyn	8	4	0	4	224:188 (+36)	0	16
5.	Rugby Ruda Śląska	8	3	0	5	185:305 (-120)	0	12
6.	Miedziowi Lubin	7	0	0	7	84:340 (-256)	0	-1